

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

66. årgang

23. januar 2023

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2023/C 24/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2023/C 24/02 Sag C-24/20: Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. november 2022 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union (Annullationssøgsmål – afgørelse (EU) 2019/1754 – Den Europæiske Unions tiltrædelse af Genèveaftalen om Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser – artikel 3, stk. 1, TEUF – Unionens enekompetence – artikel 207 TEUF – fælles handelspolitik – handelsrelaterede aspekter af intellektuel ejendomsret – artikel 218, stk. 6, TEUF – Europa-Kommissionens initiativret – Rådet for Den Europæiske Unions ændring af Kommissionens forslag – artikel 293, stk. 1, TEUF – anvendelighed – artikel 4, stk. 3, TEU, artikel 13, stk. 2, TEU og artikel 17, stk. 2, TEU – artikel 2, stk. 1, TEUF – princippet om kompetencetildeling, princippet om den institutionelle ligevægt og princippet om loyalt samarbejde) 2

2023/C 24/03 Forenede sager C-37/20 g C-601/20: Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. november 2022 — WM (C-37/20) og Sovim SA (C-601/20) mod Luxembourg Business Registers (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal d'arrondissement de Luxembourg — Luxembourg) [Præjudiciel forelæggelse – forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme – direktiv (EU) 2018/843 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 – ændring af sidstnævnte direktivs artikel 30, stk. 5, første afsnit, litra c) – adgang for ethvert medlem af offentligheden til oplysninger om reelt ejerskab – gyldighed – artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – respekt for privatliv og familieliv – beskyttelse af personoplysninger] 3

2023/C 24/04	Sag C-638/20: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 24. november 2022 — MCM mod Centrala studiestödsnämnden (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Överklagandenämnden för studiestöd — Sverige) (Præjudiciel forelæggelse – fri bevægelighed for personer – artikel 45 TEUF – ligebehandling – sociale fordele – forordning (EU) nr. 492/2011 – artikel 7, stk. 2 – uddannelsesstøtte til videregående uddannelse i en anden medlemsstat – bopælskrav – alternativ betingelse om social integration for ikke-hjemmehørende studerende – situationen for en studerende, som er statsborger i den stat, der bevilger støtten, men som har haft bopæl i uddannelsesstaten siden sin fødsel)	4
2023/C 24/05	Sag C-69/21: Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. november 2022 — X mod Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Den Haag — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – artikel 4, 7 og 19 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – forbud mod umenneskelig eller nedværdigende behandling – respekt for privatliv og familieliv – beskyttelse i tilfælde af udsendelse, udvisning og udlevering – opholdsret af medicinske årsager – fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold – direktiv 2008/115/EF – tredjelandsstatsborger, der lider af en alvorlig sygdom – medicinsk behandling med henblik på smertelindring – behandling ikke tilgængelig i oprindelseslandet – betingelser, hvorunder udsendelsen skal udsættes)	4
2023/C 24/06	Sag C-90/21 P: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 24. november 2022 — Vincent Thunus m.fl. mod Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (Appel – personalesag – ansatte i Den Europæiske Investeringsbank (EIB) – løn – årlig tilpasning af lønninger – annullations- og erstatningssøgsmål)	6
2023/C 24/07	Sag C-91/21 P: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 24. november 2022 — Vincent Thunus m.fl. mod Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (Appel – personalesag – ansatte i Den Europæiske Investeringsbank (EIB) – løn – årlig tilpasning af lønninger – annullations- og erstatningssøgsmål)	6
2023/C 24/08	Sag C-166/21: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 24. november 2022 — Kommissionen mod Republikken Polen (Traktatbrud – punktafgifter for alkohol og alkoholholdige drikkevarer – direktiv 92/83/EØF – fritagelse for harmoniseret punktafgift – ethanol, der anvendes til fremstilling af lægemidler – artikel 27, stk. 1, litra d) – fritagelse betinget af, at alkoholen henføres under en afgiftssuspensionsordning – ikke muligt at opnå tilbagebetaling af erlagte punktafgifter – proportionalitetsprincippet)	7
2023/C 24/09	Sag C-259/21: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 24. november 2022 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union (Annullations søgsmål – fælles fiskeripolitik – forordning (EU) 2021/92 – fastsættelse for 2021 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende i EU-farvande og for EU-fiskerifartøjer i visse andre farvande – bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af havets økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger – artikel 15-17 og 20 samt artikel 59, stk. 2 – artikel 43, stk. 3, TEUF – magtfordrejning – princippet om loyalt samarbejde)	7
2023/C 24/10	Sag C-289/21: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 24. november 2022 — IG mod Varhoven administrativen sad (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – effektiv retsbeskyttelse – national processuel regel, hvorefter et søgsmål til anfægtelse af en national bestemmelses forenelighed med EU-retten mister sin genstand, hvis bestemmelsen ophæves under sagens behandling)	8
2023/C 24/11	Sag C-296/21: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 24. november 2022 — procedure indledt af A (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland) (Præjudiciel forelæggelse – kontrol med erhvervelse og besiddelse af våben – direktiv 91/477/EØF – bilag I, del III – deaktiveringsstandarder og deaktiveringsteknikker – gennemførelsesforordning (EU) 2015/2403 – kontrol og godkendelse af deaktivering af skydevåben – artikel 3 – kontrollerende enhed, der er bemyndiget af en national myndighed – udstedelse af en deaktiveringsattest – enhed, der ikke er angivet på den af Europa-Kommissionen offentliggjorte liste – overførsel af deaktiverede skydevåben inden for Den Europæiske Union – artikel 7 – gensidig anerkendelse)	8
2023/C 24/12	Sag C-302/21: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 24. november 2022 — Casilda mod Banco Cetelem SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia nº 4 de Castelló de la Plana — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse – tvisten i hovedsagen er blevet uden genstand – ufornödent at træffe afgørelse)	9

2023/C 24/13	Sag C-358/21: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 24. november 2022 — Tilman SA mod Unilever Supply Chain Company AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – Lugano II-konventionen – værnetingsklausul – formkrav – klausul indeholdt i de almindelige forretningsbetingelser – almindelige forretningsbetingelser, der kan tilgås og printes via et hypertextlink angivet i en skriftligt indgået aftale – parternes samtykke)	10
2023/C 24/14	Sag C-458/21: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 24. november 2022 — CIG Pannónia Életbiztosító Nyrt mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn) [Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 132, stk. 1, litra c) – fritagelse i forbindelse med visse former for virksomhed af almen interesse – behandling af personer som et led i udøvelse af lægegerning og dertil knyttede erhverv – ydelse, som anvendes af et forsikringselskab med henblik på at efterprøve rigtigheden af diagnosticeringen af en alvorlig sygdom og at finde og levere den bedst mulige lægebehandling i udlandet]	11
2023/C 24/15	Sag C-596/21: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 24. november 2022 — A mod Finanzamt M (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Nürnberg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 167 og 168 – ret til fradrag af indgående moms – princippet om forbud mod svig – leveringskæde – nægtelse af retten til fradrag i tilfælde af svig – afgiftspligtig person – den anden erhverver af en vare – svig, der vedrører en del af den skyldige moms i forbindelse med den første erhvervelse – omfanget af nægtelsen af retten til fradrag)	11
2023/C 24/16	Sag C-658/21: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 24. november 2022 — VZW Belgisch-Luxemburgse vereniging van de industrie van plantenbescherming (Belplant), tidligere VZW Belgische Vereniging van de Industrie van Plantenbeschermingsmiddelen (PHYTOFAR) mod Vlaams Gewest (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester – direktiv (EU) 2015/1535 – begrebet »teknisk forskrift« – artikel 1, stk. 1 – national lovgivning, der forbyder anvendelsen af glyphosatholdige pesticider af privatpersoner på grunde til privat brug – artikel 5, stk. 1 – medlemsstaternes pligt til at sende ethvert udkast til teknisk forskrift til Europa-Kommissionen)	12
2023/C 24/17	Sag C-691/21: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 24. november 2022 — Cafpi SA og Aviva assurances SA mod Enedis SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse – direktiv 85/374/EØF – artikel 3 – produktansvar – begrebet »producent« – operatøren af et elektricitetsdistributionssystem, der ændrer spændingsniveauet af elektriciteten med henblik på distributionen heraf)	13
2023/C 24/18	Sag C-333/19: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 21. september 2022 — DA mod Romanian Air Traffic Services Administration (Romatsa) m.fl. og FC m.fl. mod Romanian Air Traffic Services Administration (Romatsa) m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Bruxelles — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – statsstøtte – artikel 107 TEUF og 108 TEUF – bilateral investeringsaftale – værnetingsklausul – Rumænien – voldgiftskendelse om tilkendelse af en betaling af erstatning – afgørelse fra Europa-Kommissionen, hvorved det fastslås, at denne betaling udgør statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked, og som anordner tilbagesøgning heraf – tvangsfuldbyrdelse af voldgiftskendelse for en ret i en anden medlemsstat end den medlemsstat, der er adressat for afgørelsen – tilsidesættelse af EU-retten – artikel 19 TEU – artikel 267 TEUF og 344 TEUF – EU-rettens autonomi)	14
2023/C 24/19	Sag C-49/20: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 5. oktober 2022 — SF mod Teritorialna direksia na Natsionalna agentsia za prichodite — Plovdiv (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rajonen sad — Pazardzjik — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 53 og 99 i Domstolens procesreglement – direktiv (EU) 2015/849 – anvendelsesområde – national lovgivning, hvorefter der er krav om, at betalinger over et vist beløb udelukkende gennemføres ved bankoverførsel eller indbetaling på en betalingskonto)	14
2023/C 24/20	Sag C-650/20 og C-651/20: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 12. oktober 2022 — R1 og R2 (C-650/20) mod O1 og O2 (C-650/20) og C (C-651/20) mod T og O (C-651/20) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie — Polen) (Slettelse)	15

2023/C 24/21	Sag C-307/21: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 27. september 2022 — AB m.fl. mod Ryanair DAC (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Kleve — Tyskland) [Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – lufttransport – forordning (EF) nr. 261/2004 – fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved aflysning eller lange forsinkelser – artikel 5, stk. 1, litra c) – ret til kompensation ved aflysning af en flyafgang – transportaftale indgået online via en rejseformidler – meddelelse om aflysning af en flyafgang via en e-mailadresse, der automatisk er genereret af rejseformidleren – manglende faktisk underretning af passageren]	16
2023/C 24/22	Sag C-374/21: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 20. oktober 2022 — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) mod AB, CD og EF (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, og artikel 99 i Domstolens procesreglement – forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 – Den Europæiske Unions egne indtægter – beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser – retsforfølgning af uregelmæssigheder – artikel 4 – vedtagelse af administrative foranstaltninger – artikel 3, stk. 1 – forældelsesfrist for retsforfølgning – udløb – mulighed for påberåbelse heraf i forbindelse med en tvangsinddrivelsesprocedure – artikel 3, stk. 2 – frist for fuldbyrdelse – anvendelighed – begyndelsestidspunkt – afbrydelse og suspension)	16
2023/C 24/23	Sag C-777/21: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 19. oktober 2022 — VB mod Comune di Portici (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Napoli — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – artikel 49 TEUF – etableringsfrihed – artikel 56 TEUF – fri udveksling af tjenesteydelser – færdsel – indregistrering og beskatning af motorkøretøjer – køretøj indregistreret i en anden medlemsstat – fører bosiddende i den medlemsstat, hvor køretøjet er indregistreret, og i en anden medlemsstat – en medlemsstats lovgivning, som forbyder personer, der har haft bopæl på denne medlemsstats område i mere end 60 dage, at færdes i denne medlemsstat med et køretøj, som er indregistreret i udlandet)	17
2023/C 24/24	Sag C-235/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Nacional (Spanien) den 5. april 2022 — straffesag mod Abel	18
2023/C 24/25	Sag C-295/22 P: Appel iværksat den 4. maj 2022 af Luis Miguel Novais til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 4. marts 2022 i sag T-66/22, Novais mod Portugal	19
2023/C 24/26	Sag C-324/22 P: Appel iværksat den 9. maj 2022 af Union nationale des indépendants solidaires (UNIS) til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 8. marts 2022 i sag T-431/21, UNIS mod Kommissionen	19
2023/C 24/27	Sag C-571/22 P: Appel iværksat den 25. august 2022 af Unite the Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 22. juni 2022 i sag T-739/20, Unite the Union mod EUIPO — WWRD Ireland (WATERFORD)	20
2023/C 24/28	Sag C-577/22 P: Appel iværksat den 31. august 2022 af Munich, S.L. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 22. juni 2022 i sag T-502/20 — Munich mod EUIPO — Tone Watch (MUNICH10A.T.M.)	20
2023/C 24/29	Sag C-597/22 P: Appel iværksat den 16. september 2022 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 6. juli 2022 i sag T-408/21, HB mod Europa-Kommissionen	20
2023/C 24/30	Sag C-603/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy w Słupsku (Polen) den 19. september 2022 — straffesag mod M.S., J.W. og M.P.	21
2023/C 24/31	Sag C-612/22 P: Appel iværksat den 23. september 2022 af Tigercat International Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 13. juli 2022 i sag T-251/21, Tigercat International Inc. mod EUIPO	24
2023/C 24/32	Sag C-631/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de las Islas Baleares (Spanien) den 7. oktober 2022 — J.M.A.R mod C.N.N., SA	25
2023/C 24/33	Sag C-632/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 10. oktober 2022 — AB Volvo mod Transsaqui S.L.	25

2023/C 24/34	Sag C-633/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 11. oktober 2022 — Real Madrid Club de Fútbol og AE mod EE og Société Éditrice du Monde SA .	26
2023/C 24/35	Sag C-634/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski gradski sad (Bulgarien) den 10. oktober 2022 — straffesag mod OT, PG, CR, VT og MD	27
2023/C 24/36	Sag C-635/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Timișoara (Rumænien) den 11. oktober 2022 — SC Assofrutti Rom S.R.L. mod Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale og Centrul Regional pentru Finanțarea Investițiilor Rurale 5 Vest Timișoara	28
2023/C 24/37	Sag C-646/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 13. oktober 2022 — Compass Banca SpA mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato .	28
2023/C 24/38	Sag C-660/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 20. oktober 2022 — Ente Cambiano Società cooperativa per azioni mod Agenzia delle Entrate	29
2023/C 24/39	Sag C-684/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 8. november 2022 — S.Ö. mod Stadt Duisburg	30
2023/C 24/40	Sag C-685/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 8. november 2022 — N.Ö. og M.Ö. mod Stadt Wuppertal	30
2023/C 24/41	Sag C-686/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 8. november 2022 — M.S. og S.S. mod Stadt Krefeld	31
2023/C 24/42	Sag C-452/21: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Tiende Afdeling den 5. oktober 2022 — J.K. og B.K. mod Przedsiębiorstwo Państwowe X (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Okręgowy w Warszawie — Polen)	31
2023/C 24/43	Sag C-581/21: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Niende Afdeling den 6. oktober 2022 — Ryanair DAC og Laudamotion GmbH mod Europa-Kommissionen	32
2023/C 24/44	Sag C-639/21: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Anden Afdeling den 16. september 2022 — PB mod Geos SAS og Geos International Consulting Limited (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)	32
2023/C 24/45	Sag C-51/22: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 13. oktober 2022 — onHitel Pénzügyi Zrt. mod Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Pesti Központi Kerületi Bíróság — Ungarn)	32

Retten

2023/C 24/46	Sagerne T-122/20 og T-123/20: Rettens dom af 16. november 2022 — Sciessent mod Kommissionen [Biocidholdige produkter – aktivstoffer – sølvzeolit og sølvkobberzeolit – afslag på godkendelse for produkttype 2 og 7 – artikel 4 og artikel 19, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 528/2012 – effektivitet – aktivstoffer til anvendelse i behandlede artikler – vurdering af effektiviteten af selve de behandlede artikler – Kommissionens kompetence – princippet om forbud mod forskelsbehandling – retssikkerhed – berettiget forventning]	33
2023/C 24/47	Forenede sager T-279/20 og T-288/20 og sag T-283/20: Rettens dom af 23. november 2022 — CWS Powder Coatings m.fl. mod Kommissionen (Miljø og beskyttelse af den menneskelige sundhed – forordning (EF) nr. 1272/2008 – klassificering, mærkning og emballering af visse stoffer – forordning (EU) 2020/217 – klassificering af titandioxid i pulverform indeholdende mindst 1 % partikler med en diameter på ≤ 10 µm – kriterierne for klassificering af et stof som kræftfremkaldende – studierne pålidelighed og acceptabilitet – stof, der har den iboende egenskab, at det kan fremkalde kræft – beregning af partiklers overbelastning af lungerne – åbenbart urigtigt skøn)	34

2023/C 24/48	Sag T-469/20: Rettens dom af 16. november 2022 — Nederlandene mod Kommissionen (Statsstøtte – nederlandsk lov om forbud mod anvendelse af kul til fremstilling af elektricitet – førtidig lukning af et kulkraftværk, der fremstiller elektricitet – tildeling af en erstatning – afgørelse om ikke at rejse indsigelser – afgørelse, hvorved erstatningen erklæres forenelig med det indre marked – ingen udtrykkelig kvalificering af »statsstøtte« – annullations søgsmål – anfægtelig retsakt – formaliteten – artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) 2015/1589 – retssikkerhed)	35
2023/C 24/49	Sag T-72/21: Rettens dom af 23. november 2022 — Bowden og Young mod Europol (Personalesag – midlertidigt ansatte – ansatte i Europol – Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen – intet statsborgerskab i en medlemsstat – opsigelse af kontrakten – ansættelsesvilkårenes artikel 47, litra b), nr. iii) – ansøgning om fravigelse af den betingelse for ansættelse, der er fastsat i ansættelsesvilkårenes artikel 12, stk. 2, litra a) – afslag på fravigelse – begrundelsespligt – ret til at blive hørt – varigheden af den administrative procedure – rimelig frist – berettiget forventning – ligebehandling – tjenestens interesse – omsorgspligt – åbenbart urigtigt skøn)	36
2023/C 24/50	Sag T-512/21: Rettens dom af 16. november 2022 — Epsilon Data Management mod EUIPO — Epsilon Technologies (EPSILON TECHNOLOGIES) [EU-varemærker – fortabelsessag – det figurative EU-varemærke EPSILON TECHNOLOGIES – reel brug af varemærket – artikel 18, stk. 1, andet afsnit, litra a), og artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001 – arten af brugen – form, der afviger ved enkeltheder, som ikke forandrer særpræget – brug for de tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret]	37
2023/C 24/51	Sag T-796/21: Rettens dom af 16. november 2022 — Grupo Eig Multimedia mod EUIPO — Globalización de Valores CFC & GCI (FORO16) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket FORO16 – de ældre EU-figur- og ordmærker Cambio16, Energia16, Cambio16 radio – de ældre nationale figur- og ordmærker, Camb16, DEFENSA Y SEGURIDAD 16, CAMBIO16 DIGITAL, EVENTOS 16, Salón16 – relativ registreringshindring – varemærkefamilie – manglende bevis – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	37
2023/C 24/52	Sag T-14/22: Rettens dom af 23. november 2022 — uwe JetStream mod EUIPO (JET STREAM) [EU-varemærker – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – ordmærke JET STREAM – absolutte registreringshindringer – mangel på fornødent særpræg – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001]	38
2023/C 24/53	Sag T-672/21: Rettens kendelse af 8. november 2022 — Grupa »Lew« mod EUIPO — Lechwerke (GRUPALEW.) [EU-varemærker – indsigelsessag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – figurmærke GRUPALEW. – det ældre nationale figurmærke LEW – relative registreringshindringer – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – bevis for reel brug – artikel 10, stk. 1, i delegeret forordning (EU) 2018/625 – artikel 71, stk. 1, i delegeret forordning 2018/625 – søgsmålet åbenbart retligt ugrundet]	39
2023/C 24/54	Sag T-161/22: Rettens kendelse af 7. november 2022 — Ortega Montero mod Parlamentet (Personalesag – repræsentation af personalet – ændring af Parlamentets personaleudvalgs forretningsorden – udpegning af personalerepræsentanter til de vedtægtsmæssige og administrative organer – vedtægtenes artikel 90, stk. 2 – undladelse af at træffe en foranstaltning, der er påbudt i vedtægten – forudgående klage til ansættelsesmyndigheden – søgsmålsfrister – for sent indgivet – afvisning)	39
2023/C 24/55	Sag T-231/22: Rettens kendelse af 8. november 2022 — Growth Finance Plus mod EUIPO (doglover) [EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket doglover – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]	40

2023/C 24/56	Sag T-232/22: Rettens kendelse af 8. november 2022 — Growth Finance Plus mod EUIPO (catlover) [EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket catlover – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]	41
2023/C 24/57	Sag T-528/22 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 11. november 2022 — Belaruskali mod Rådet (Særlige rettergangsformer – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Belarus og Belarus' involvering i den russiske aggression mod Ukraine – anmodning om udsættelse af gennemførelsen – ingen uopsættelighed)	41
2023/C 24/58	Sag T-623/22: Sag anlagt den 7. oktober 2022 — SD mod EMA	42
2023/C 24/59	Sag T-625/22: Sag anlagt den 7. oktober 2022 — Østrig mod Kommissionen	43
2023/C 24/60	Sag T-628/22: Sag anlagt den 10. oktober 2022 — Repasi mod Kommissionen	45
2023/C 24/61	Sag T-634/22: Sag anlagt den 10. oktober 2022 — ZR mod EUIPO	46
2023/C 24/62	Sag T-678/22: Sag anlagt den 8. november 2022 — van der Linde mod EDPS	47
2023/C 24/63	Sag T-681/22: Sag anlagt den 14. november 2022 — Spanien mod Kommissionen	48
2023/C 24/64	Sag T-683/22: Sag anlagt den 11. november 2022 — Newalliance mod Kommissionen	49
2023/C 24/65	Sag T-684/22: Sag anlagt den 11. november 2022 — Norwood mod Kommissionen	49
2023/C 24/66	Sag T-685/22: Sag anlagt den 11. november 2022 — Lycatelcom mod Kommissionen	50
2023/C 24/67	Sag T-686/22: Sag anlagt den 11. november 2022 — Kingbird mod Kommissionen	50
2023/C 24/68	Sag T-687/22: Sag anlagt den 11. november 2022 — Standbycom mod Kommissionen	51
2023/C 24/69	Sag T-690/22: Sag anlagt den 11. november 2022 — Kiana mod Kommissionen	51
2023/C 24/70	Sag T-692/22: Sag anlagt den 12. november 2022 — Dabrezco Internacional mod Kommissionen	52
2023/C 24/71	Sag T-693/22: Sag anlagt den 12. november 2022 — Hilza mod Kommissionen	52
2023/C 24/72	Sag T-695/22: Sag anlagt den 12. november 2022 — Khayamedia mod Kommissionen	53
2023/C 24/73	Sag T-696/22: Sag anlagt den 12. november 2022 — Fratelli Cosulich mod Kommissionen	53
2023/C 24/74	Sag T-697/22: Sag anlagt den 12. november 2022 — Ommiacrest mod Kommissionen	54
2023/C 24/75	Sag T-698/22: Sag anlagt den 12. november 2022 — Swan Lake mod Kommissionen	54
2023/C 24/76	Sag T-699/22: Sag anlagt den 12. november 2022 — Seamist mod Kommissionen	55
2023/C 24/77	Sag T-701/22: Sag anlagt den 12. november 2022 — Pamastock Investments mod Kommissionen	55
2023/C 24/78	Sag T-702/22: Sag anlagt den 12. november 2022 — TA mod Kommissionen	56
2023/C 24/79	Sag T-703/22: Sag anlagt den 12. november 2022 — Everblacks Towage mod Kommissionen	57
2023/C 24/80	Sag T-704/22: Sag anlagt den 12. november 2022 — Poppysle mod Kommissionen	57
2023/C 24/81	Sag T-709/22: Sag anlagt den 17. november 2022 — Illumina mod Kommissionen	58
2023/C 24/82	Sag T-714/22: Sag anlagt den 14. november 2022 — Nutmark mod Kommissionen	59
2023/C 24/83	Sag T-715/22: Sag anlagt den 14. november 2022 — Piamark mod Kommissionen	60
2023/C 24/84	Sag T-718/22: Sag anlagt den 14. november 2022 — Eutelsat Madeira mod Kommissionen	61

2023/C 24/85	Sag T-722/22: Sag anlagt den 15. november 2022 — AFG mod Kommissionen	61
2023/C 24/86	Sag T-723/22: Sag anlagt den 15. november 2022. — Sonasurf Internacional m.fl. mod Kommissionen	62
2023/C 24/87	Sag T-727/22: Sag anlagt den 21. november 2022 — Odeon Cinemas Holdings mod EUIPO — Academy of Motion Picture Arts and Sciences (OSCAR)	63
2023/C 24/88	Sag T-728/22: Sag anlagt den 22. november 2022 — Industrias Lácteas Asturianas mod EUIPO — Qingdao United Dairy (NAMLAC)	63
2023/C 24/89	Sag T-729/22: Sag anlagt den 22. november 2022 — Complejo Agrícola Las Lomas mod Kommissionen	64
2023/C 24/90	Sag T-731/22: Sag anlagt den 24. november 2022 — Kozitsyn mod Rådet	65
2023/C 24/91	Sag T-732/22: Sag anlagt den 24. november 2022 — Deripaska mod Rådet	66
2023/C 24/92	Sag T-733/22: Sag anlagt den 24. november 2022 — Khudaynatov mod Rådet	67
2023/C 24/93	Sag T-734/22: Sag anlagt den 25. november 2022 — Pumpyanskiy mod Rådet	67
2023/C 24/94	Sag T-735/22: Sag anlagt den 25. november 2022 — Falqui mod Parlamentet	68
2023/C 24/95	Sag T-736/22: Sag anlagt den 25. november 2022 — Campofrio Food Group mod EUIPO — Ceriotti Holding (SNACK MI)	69
2023/C 24/96	Sag T-737/22: Sag anlagt den 24. november 2022 — Pumpyanskaya mod Rådet	70
2023/C 24/97	Sag T-738/22: Sag anlagt den 25. november 2022 — Rotenberg mod Rådet	70
2023/C 24/98	Sag T-739/22: Sag anlagt den 25. november 2022 — Rashevsky mod Rådet	72
2023/C 24/99	Sag T-740/22: Sag anlagt den 24. november 2022 — Pumpyanskiy mod Rådet	73
2023/C 24/100	Sag T-741/22: Sag anlagt den 24. november 2022 — Ezubov mod Rådet	74
2023/C 24/101	Sag T-742/22: Sag anlagt den 25. november 2022 — Mazepin mod Rådet	75
2023/C 24/102	Sag T-744/22: Sag anlagt den 25. november 2022 — Tokareva mod Rådet	76
2023/C 24/103	Sag T-745/22: Sag anlagt den 28. november 2022 — DGNB mod EUIPO (Gengivelse af en buet hvid linje i et mørkt kvadrat)	77
2023/C 24/104	Sag T-746/22: Sag anlagt den 29. november 2022 — BIW Invest mod EUIPO — New Yorker Marketing & Media International (COMPTON)	78
2023/C 24/105	Sag T-747/22: Sag anlagt den 29. november 2022 — BIW Invest mod EUIPO — New Yorker Marketing & Media International (Compton)	79
2023/C 24/106	Sag T-748/22: Sag anlagt den 25. november 2022 — Kantor mod Rådet	80
2023/C 24/107	Sag T-749/22: Sag anlagt den 29. november 2022 — Parlamentet mod Union Technique du Bâtiment og Argest	80
2023/C 24/108	Sag T-753/22: Sag anlagt den 2. december 2022 — Nieß mod EUIPO — Thema Products (Gartenlux)	81
2023/C 24/109	Sag T-754/22: Sag anlagt den 2. december 2022 — Nieß mod EUIPO — Terrasoverkapping-inkoop.nl (GARTENLÜX)	82
2023/C 24/110	Sag T-755/22: Sag anlagt den 5. december 2022 — TG mod Kommissionen	82

2023/C 24/111	Sag T-756/22: Sag anlagt den 5. december 2022 — Roethig López mod EUIPO — William Grant & Sons Irish Brands (AMAZONIAN GIN COMPANY)	83
2023/C 24/112	Sag T-763/19: Rettens kendelse af 24. november 2022 — Ultra Electronics Holdings m.fl. mod Kommissionen	84
2023/C 24/113	Sag T-764/19: Rettens kendelse af 24. november 2022 — Keller Holdings mod Kommissionen . . .	84
2023/C 24/114	Sag T-238/22: Rettens kendelse af 22. november 2022 — Narzieva mod Rådet	84

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2023/C 24/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 15 af 16.1.2023

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 7 af 9.1.2023

EUT C 482 af 19.12.2022

EUT C 472 af 12.12.2022

EUT C 463 af 5.12.2022

EUT C 451 af 28.11.2022

EUT C 441 af 21.11.2022

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. november 2022 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-24/20) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål – afgørelse (EU) 2019/1754 – Den Europæiske Unions tiltrædelse af Genèveaftalen om Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser – artikel 3, stk. 1, TEUF – Unionens enekompetence – artikel 207 TEUF – fælles handelspolitik – handelsrelaterede aspekter af intellektuel ejendomsret – artikel 218, stk. 6, TEUF – Europa-Kommissionens initiativret – Rådet for Den Europæiske Unions ændring af Kommissionens forslag – artikel 293, stk. 1, TEUF – anvendelighed – artikel 4, stk. 3, TEU, artikel 13, stk. 2, TEU og artikel 17, stk. 2, TEU – artikel 2, stk. 1, TEUF – princippet om kompetencetildeling, princippet om den institutionelle ligevægt og princippet om loyalt samarbejde)

(2023/C 24/02)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (først ved F. Castillo de la Torre, I. Naglis og J. Norris, derefter ved F. Castillo de la Torre, M. Konstantinidis og J. Norris, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Antoniadis, M. Balta og A.-L. Meyer, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Belgien (ved M. Jacobs, C. Pochet og M. Van Regemorter, som befuldmægtigede), Den Tjekkiske Republik (ved K. Najmanová, H. Pešková, M. Smolek og J. Vlácil, som befuldmægtigede), Den Helleniske Republik (ved K. Boskovits og M. Tassopoulou, som befuldmægtigede), Den Franske Republik (ved G. Bain, J.-L. Carré, A.-L. Desjonquères og T. Stéhelin, som befuldmægtigede), Republikken Kroatien (ved G. Vidović Mesarek, som befuldmægtiget), Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato P. Gentili), Ungarn (ved M.Z. Fehér og K. Szíjjártó, som befuldmægtigede), Kongeriget Nederlandene (ved M.K. Bulterman og J. Langer, som befuldmægtigede), Republikken Østrig (ved A. Posch, E. Samoiloova og J. Schmoll, som befuldmægtigede, samt ved H. Tichy) og Den Portugisiske Republik (først ved P. Barros da Costa, L. Inez Fernandes, J.P. Palha og R. Solnado Cruz, som befuldmægtigede, derefter ved P. Barros da Costa, J.P. Palha og R. Solnado Cruz, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Artikel 3 og artikel 4, for så vidt som denne sidstnævnte artikel indeholder henvisninger til medlemsstaterne, i Rådets afgørelse (EU) 2019/1754 af 7. oktober 2019 om Den Europæiske Unions tiltrædelse af Genèveaftalen om Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser annulleres.
- 2) Virkningerne af de annullerede dele af afgørelse (EU) 2019/1754 opretholdes, alene for så vidt som de vedrører de medlemsstater, der på datoen for afsigelsen af denne dom allerede har gjort brug af den i denne afgørelses artikel 3 fastsatte bemyndigelse til at ratificere eller tiltræde Genèveaftalen om Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser sammen med Den Europæiske Union, indtil en ny afgørelse fra Rådet for Den Europæiske Union træder i kraft inden for en rimelig frist, der ikke må overstige seks måneder fra denne dato.

- 3) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagsomkostningerne.
- 4) Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Den Helleniske Republik, Den Franske Republik, Republikken Kroatien, Den Italienske Republik, Ungarn, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig og Den Portugisiske Republik bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 77 af 9.3.2020.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. november 2022 — WM (C-37/20) og Sovim SA (C-601/20) mod Luxembourg Business Registers (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal d'arrondissement de Luxembourg — Luxembourg)

(Forenede sager C-37/20 g C-601/20) (¹)

[Præjudiciel forelæggelse – forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme – direktiv (EU) 2018/843 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 – ændring af sidstnævnte direktivs artikel 30, stk. 5, første afsnit, litra c) – adgang for ethvert medlem af offentligheden til oplysninger om reelt ejerskab – gyldighed – artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – respekt for privatliv og familieliv – beskyttelse af personoplysninger]

(2023/C 24/03)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal d'arrondissement de Luxembourg

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: WM (C-37/20) og Sovim SA (C-601/20)

Sagsøgt: Luxembourg Business Registers

Konklusion

Artikel 1, nr. 15), litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU er ugyldig, for så vidt som denne bestemmelse har ændret artikel 30, stk. 5, første afsnit, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF således, at denne artikel 30, stk. 5, første afsnit, litra c), i den således ændrede affattelse bestemmer, at medlemsstaterne skal sikre, at oplysninger om reelt ejerskab af selskaber og andre juridiske enheder, der er etableret på deres område, i alle tilfælde er tilgængelige for ethvert medlem af offentligheden.

(¹) EUT C 103 af 30.3.2020.
EUT C 35 af 1.2.2021.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 24. november 2022 — MCM mod Centrala studiestödsnämnden (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Överklagandenämnden för studiestöd — Sverige)

(Sag C-638/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – fri bevægelighed for personer – artikel 45 TEUF – ligebehandling – sociale fordele – forordning (EU) nr. 492/2011 – artikel 7, stk. 2 – uddannelsesstøtte til videregående uddannelse i en anden medlemsstat – bopælskrav – alternativ betingelse om social integration for ikke-hjemmehørende studerende – situationen for en studerende, som er statsborger i den stat, der bevilger støtten, men som har haft bopæl i uddannelsesstaten siden sin fødsel)

(2023/C 24/04)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Överklagandenämnden för studiestöd

Parter i hovedsagen

Sagsøger: MCM

Sagsøgt: Centrala studiestödsnämnden

Konklusion

Artikel 45 TEUF og artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen

skal fortolkes således, at

disse bestemmelser ikke er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, hvorefter tildeling af uddannelsesstøtte til studier i værtsmedlemsstaten til et barn af en person, som har forladt værtsmedlemsstaten, hvor vedkommende har arbejdet, for at vende tilbage til og bo i den første medlemsstat, hvor denne person er statsborger, er betinget af, at barnet har en tilknytning til oprindelsesmedlemsstaten, i en situation, hvor barnet for det første har boet i værtsmedlemsstatens siden sin fødsel, og hvor oprindelsesmedlemsstaten for det andet underlægger andre statsborgere, som ikke opfylder bopælskravet, og som ansøger om en sådan uddannelsesstøtte til studier i en anden medlemsstat, kravet om, at der foreligger en tilknytning.

⁽¹⁾ EUT C 53 af 15.2.2021.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. november 2022 — X mod Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Den Haag — Nederlandene)

(Sag C-69/21) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – artikel 4, 7 og 19 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – forbud mod umenneskelig eller nedværdigende behandling – respekt for privatliv og familieliv – beskyttelse i tilfælde af udsendelse, udvisning og udlevering – opholdsret af medicinske årsager – fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold – direktiv 2008/115/EF – tredjelandsstatsborger, der lider af en alvorlig sygdom – medicinsk behandling med henblik på smertelindring – behandling ikke tilgængelig i oprindelseslandet – betingelser, hvorunder udsendelsen skal udsættes)

(2023/C 24/05)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Konklusion

- 1) Artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, sammenholdt med artikel 1 og 4 samt artikel 19, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

skal fortolkes således, at

artiklen er til hinder for, at en afgørelse om tilbagesendelse eller en udsendelsesforanstaltning træffes over for en tredjelandstatsborger, der har ulovligt ophold på en medlemsstats område, og som lider af en alvorlig sygdom, når der er alvorlige og godtgjorte grunde til at antage, at den pågældende i det tredjeland, hvortil vedkommende vil blive udsendt, i tilfælde af tilbagesendelse vil være udsat for en reel risiko for en betydelig, uoprettelig og hurtig forøgelse af sine smerter som følge af, at den eneste effektive smertebehandling er forbudt i det nævnte land. En medlemsstat kan ikke fastsætte nogen fast frist, inden for hvilken en sådan forøgelse skal kunne vise sig for at kunne udgøre en hindring for denne afgørelse om tilbagesendelse eller denne udsendelsesforanstaltning.

- 2) Artikel 5 og artikel 9, stk. 1, litra a), i direktiv 2008/115, sammenholdt med artikel 1 og 4 samt artikel 19, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder,

skal fortolkes således, at

disse bestemmelser er til hinder for, at de følger, som selve udsendelsesforanstaltningen har for en tredjelandstatsborgers helbredstilstand, kun tages i betragtning af den kompetente nationale myndighed med henblik på at undersøge, om den pågældende er i stand til at rejse.

- 3) Direktiv 2008/115, sammenholdt med artikel 1, 4 og 7 i chartret om grundlæggende rettigheder,

skal fortolkes således, at

- det ikke pålægger den medlemsstat, på hvis område en tredjelandstatsborger opholder sig ulovligt, at tildele en opholdstilladelse til den pågældende, når denne hverken kan gøres til genstand for en afgørelse om tilbagesendelse eller en udsendelsesforanstaltning, fordi der er alvorlige og godtgjorte grunde til at antage, at vedkommende i bestemmelseslandet vil være udsat for en reel risiko for en hurtig, betydelig og uoprettelig forøgelse af de smerter, som forårsages af den alvorlige sygdom, som denne lider af
- den nævnte tredjelandstatsborgers helbredstilstand og den pleje, som den pågældende modtager på dette område på grund af denne sygdom, skal, sammen med alle øvrige forhold, tages i betragtning af den kompetente nationale myndighed, når den undersøger, om tredjelandstatsborgerens ret til respekt for privatlivet er til hinder for, at den pågældende gøres til genstand for en afgørelse om tilbagesendelse eller en udsendelsesforanstaltning
- vedtagelsen af en sådan afgørelse eller foranstaltning ikke er i strid med denne ret alene med den begrundelse, at tredjelandstatsborgeren i tilfælde af tilbagesendelse til bestemmelseslandet vil være udsat for en risiko for, at dennes helbredstilstand forværres, når en sådan risiko ikke overskrider den alvorstærskel, der kræves i henhold til chartrets artikel 4.

(¹) EUT C 163 af 3.5.2021.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 24. november 2022 — Vincent Thunus m.fl. mod Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

(Sag C-90/21 P) ⁽¹⁾

(Appel – personalesag – ansatte i Den Europæiske Investeringsbank (EIB) – løn – årlig tilpasning af lønninger – annullations- og erstatningssøgsmål)

(2023/C 24/06)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Vincent Thunus, Jaime Barragán, Marc D'hooge, Alexandra Felten, Christophe Nègre og Patrick Vanhoudt (ved advokat L. Levi)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (ved A.V. García Sanchez, T. Gilliams, J. Klein og E. Manoukian, som befuldmægtigede, bistået af avocat P.-E. Partsch)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Vincent Thunus, Jaime Barragán, Marc D'hooge, Alexandra Felten, Christophe Nègre og Patrick Vanhoudt betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 228 af 14.6.2021.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 24. november 2022 — Vincent Thunus m.fl. mod Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

(Sag C-91/21 P) ⁽¹⁾

(Appel – personalesag – ansatte i Den Europæiske Investeringsbank (EIB) – løn – årlig tilpasning af lønninger – annullations- og erstatningssøgsmål)

(2023/C 24/07)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Vincent Thunus, Jaime Barragán, Marc D'hooge, Alexandra Felten, Christophe Nègre og Patrick Vanhoudt (ved advokat L. Levi)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (ved A.V. García Sanchez, T. Gilliams, J. Klein og E. Manoukian, som befuldmægtigede, bistået af avocat P.-E. Partsch)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Vincent Thunus, Jaime Barragán, Marc D'hooge, Alexandra Felten, Christophe Nègre og Patrick Vanhoudt betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 228 af 14.6.2021.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 24. november 2022 — Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-166/21) ⁽¹⁾

(Traktatbrud – punktafgifter for alkohol og alkoholholdige drikkevarer – direktiv 92/83/EØF – fritagelse for harmoniseret punktafgift – ethanol, der anvendes til fremstilling af lægemidler – artikel 27, stk. 1, litra d) – fritagelse betinget af, at alkoholen henføres under en afgiftssuspensionsordning – ikke muligt at opnå tilbagebetaling af erlagte punktafgifter – proportionalitetsprincippet)

(2023/C 24/08)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (først ved C. Perrin og M. Siekierzyńska, derefter ved C. Perrin og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen (ved B. Majczyna og A. Kramarczyk-Szaładzińska, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Den Tjekkiske Republik (ved O. Serdula, M. Smolek og J. Vlácil, som befuldmægtigede)

Konklusion

1. Republikken Polen frifindes.
2. Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Republikken Polen afholdte omkostninger.
3. Den Tjekkiske Republik bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 148 af 26.4.2021.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 24. november 2022 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-259/21) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – fælles fiskeripolitik – forordning (EU) 2021/92 – fastsættelse for 2021 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende i EU-farvande og for EU-fiskerifartøjer i visse andre farvande – bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af havets økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger – artikel 15-17 og 20 samt artikel 59, stk. 2 – artikel 43, stk. 3, TEUF – magtfordrejning – princippet om loyalt samarbejde)

(2023/C 24/09)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Parlamentet (ved I. Liukkonen og I. Terwinghe, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Falek, F. Naert og A. Nowak-Salles, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved A. Dawes, A. Stobiecka-Kuik og K. Walkerová, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

- 2) Europa-Parlamentet bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 217 af 7.6.2021.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 24. november 2022 — IG mod Varhoven administrativen sad (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien)

(Sag C-289/21) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – effektiv retsbeskyttelse – national processuel regel, hvorefter et søgsmål til anfægtelse af en national bestemmelses forenelighed med EU-retten mister sin genstand, hvis bestemmelsen ophæves under sagens behandling)

(2023/C 24/10)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: IG

Sagsøgt: Varhoven administrativen sad

Konklusion

Effektivitetsprincippet, således som dette er fastsat i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at det er til hinder for en processuel regel i en medlemsstat, hvorefter en tvist, når en bestemmelse i national ret, der anfægtes under et annullationssøgsmål med den begrundelse, at den er i strid med EU-retten, ophæves og derfor ophører med at have virkninger for fremtiden, anses for at have mistet sin genstand, således at det ikke længere er fornødent at træffe afgørelse, uden at parterne forinden har kunnet gøre deres eventuelle interesse i sagens fortsættelse gældende, og uden at der er blevet taget hensyn til en sådan interesse.

(¹) EUT C 289 af 19.7.2021.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 24. november 2022 — procedure indledt af A (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland)

(Sag C-296/21) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – kontrol med erhvervelse og besiddelse af våben – direktiv 91/477/EØF – bilag I, del III – deaktiveringsstandarder og deaktiveringsteknikker – gennemførelsesforordning (EU) 2015/2403 – kontrol og godkendelse af deaktivering af skydevåben – artikel 3 – kontrollerende enhed, der er bemyndiget af en national myndighed – udstedelse af en deaktiveringsattest – enhed, der ikke er angivet på den af Europa-Kommissionen offentliggjorte liste – overførsel af deaktiverede skydevåben inden for Den Europæiske Union – artikel 7 – gensidig anerkendelse)

(2023/C 24/11)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Procesdeltager: Helsingin poliisilaitos og Poliisihallitus

Konklusion

- 1) Del III i bilag I i Rådets direktiv 91/477/EØF af 18. juni 1991 om erhvervelse og besiddelse af våben, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/51/EF af 21. maj 2008, og artikel 3 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2403 af 15. december 2015 om fælles retningslinjer for deaktiveringsstandarder og deaktiverings-teknikker med henblik på at sikre, at deaktiverede skydevåben er gjort definitivt ubrugelige,

skal fortolkes således, at

disse bestemmelser ikke er til hinder for, at en privatretlig juridisk person, såsom et erhvervsdrivende selskab, er omfattet af begrebet »kontrollerende enhed« som omhandlet i denne bestemmelses stk. 1, når denne juridiske person er opført på den liste, som Europa-Kommissionen har offentliggjort i henhold til denne gennemførelsesforordnings artikel 3, stk. 3.

- 2) Bilag I, del III, til direktiv 91/477, som ændret ved direktiv 2008/51, og artikel 7, stk. 2, i gennemførelsesforordning 2015/2403

skal fortolkes således, at

når en attest for deaktiverede skydevåben er blevet udstedt af en »kontrollerende enhed«, er den medlemsstat, hvortil det deaktiverede skydevåben overføres, forpligtet til at anerkende den nævnte attest, medmindre denne medlemsstats kompetente myndigheder i forbindelse med en summarisk undersøgelse af det omhandlede skydevåben konstaterer, at denne attest åbenbart ikke opfylder de krav, der er fastsat i denne gennemførelsesforordning.

(¹) EUT C 289 af 19.7.2021.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 24. november 2022 — Casilda mod Banco Cetelem SA
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Castelló de la Plana —
Spanien)**

(Sag C-302/21) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – tvisten i hovedsagen er blevet uden genstand – uforholdent at træffe afgørelse)

(2023/C 24/12)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Castelló de la Plana

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Casilda

Sagsøgt: Banco Cetelem SA

Konklusion

Det er uforholdent at træffe afgørelse om den anmodning om præjudiciel afgørelse, som Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Castelló de la Plana (retten i første instans nr. 4 i Castelló de la Plana, Spanien) har indgivet ved afgørelse af 7. maj 2021.

(¹) EUT C 382 af 20.9.2021.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 24. november 2022 — Tilman SA mod Unilever Supply Chain Company AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Belgien)

(Sag C-358/21) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – Lugano II-konventionen – værnetingsklausul – formkrav – klausul indeholdt i de almindelige forretningsbetingelser – almindelige forretningsbetingelser, der kan tilgås og printes via et hypertextlink angivet i en skriftligt indgået aftale – parternes samtykke)

(2023/C 24/13)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tilman SA

Sagsøgt: Unilever Supply Chain Company AG

Konklusion

Artikel 23, stk. 1 og 2, i konventionen om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, der blev undertegnet den 30. oktober 2007, og hvis indgåelse blev godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 2009/430/EF af 27. november 2008,

skal fortolkes således, at

en værnetingsklausul er gyldigt indgået, når den er indeholdt i de almindelige forretningsbetingelser, hvortil der henvises i den skriftligt indgåede aftale ved angivelse af et hypertextlink til et websted, der giver mulighed for at få kendskab til de nævnte almindelige forretningsbetingelser, downloade og udskrive dem, uden at den part, over for hvem denne klausul gøres gældende, er blevet opfordret til at acceptere disse almindelige forretningsbetingelser ved afkrydsning af et felt på det pågældende websted.

(¹) EUT C 338 af 23.8.2021.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 24. november 2022 — CIG Pannónia Életbiztosító Nyrt mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn)

(Sag C-458/21) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 132, stk. 1, litra c) – fritagelse i forbindelse med visse former for virksomhed af almen interesse – behandling af personer som et led i udøvelse af lægegerning og dertil knyttede erhverv – ydelse, som anvendes af et forsikringselskab med henblik på at efterprøve rigtigheden af diagnosticeringen af en alvorlig sygdom og at finde og levere den bedst mulige lægebehandling i udlandet]

(2023/C 24/14)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CIG Pannónia Életbiztosító Nyrt

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Konklusion

Artikel 132, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem

skal fortolkes således, at

ydelser, der består i at efterprøve rigtigheden af diagnosticeringen af alvorlig sygdom hos den forsikrede for at finde den bedst mulige sundhedsbehandling med henblik på den forsikredes helbredelse og at arrangere, at lægebehandling — såfremt denne risiko er omfattet af forsikringsaftalen, og den forsikrede anmoder herom — ydes i udlandet, ikke er omfattet af den fritagelse, der er fastsat i denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 471 af 22.11.2021.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 24. november 2022 — A mod Finanzamt M (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Nürnberg — Tyskland)

(Sag C-596/21) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 167 og 168 – ret til fradrag af indgående moms – princippet om forbud mod svig – leveringskæde – nægtelse af retten til fradrag i tilfælde af svig – afgiftspligtig person – den anden erhverver af en vare – svig, der vedrører en del af den skyldige moms i forbindelse med den første erhvervelse – omfanget af nægtelsen af retten til fradrag)

(2023/C 24/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Nürnberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Sagsøgt: Finanzamt M

Konklusion

- 1) Artikel 167 og 168 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010, sammenholdt med princippet om forbud mod svig,

skal fortolkes således, at

den anden erhverver af en vare kan nægtes fradrag af indgående merværdiafgift (moms) med den begrundelse, at den pågældende vidste eller burde have haft kendskab til, at den oprindelige sælger begik momssvig i forbindelse med det første salg, selv om den første erhverver også havde kendskab til dette svig.

- 2) Artikel 167 og 168 i direktiv 2006/112/EF, som ændret ved direktiv 2010/45/EU, sammenholdt med princippet om forbud mod svig,

skal fortolkes således, at

den anden erhverver af en vare, som på et tidspunkt forud for erhvervelsen har været genstand for en svigagtig transaktion, der alene vedrører en del af den moms, som staten har ret til at opkræve, skal nægtes ret til fradrag af hele den indgående moms, når den pågældende erhverver vidste eller burde have vidst, at erhvervelsen var led i svig.

(¹) EUT C 513 af 20.12.2021.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 24. november 2022 — VZW Belgisch-Luxemburgse vereniging van de industrie van plantenbescherming (Belplant), tidligere VZW Belgische Vereniging van de Industrie van Plantenbeschermingsmiddelen (PHYTOFAR) mod Vlaams Gewest (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Belgien)

(Sag C-658/21) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationsfundets tjenester – direktiv (EU) 2015/1535 – begrebet »teknisk forskrift« – artikel 1, stk. 1 – national lovgivning, der forbyder anvendelsen af glyphosatholdige pesticider af privatpersoner på grunde til privat brug – artikel 5, stk. 1 – medlemsstaternes pligt til at sende ethvert udkast til teknisk forskrift til Europa-Kommissionen)

(2023/C 24/16)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VZW Belgisch-Luxemburgse vereniging van de industrie van plantenbescherming (Belplant), tidligere VZW Belgische Vereniging van de Industrie van Plantenbeschermingsmiddelen (PHYTOFAR)

Sagsøgt: Vlaams Gewest

Konklusion

Artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationsfundets tjenester sammenholdt med dette direktivs artikel 5

skal fortolkes således, at

en national lovgivning, der forbyder personer, der ikke er indehavere af en national tilladelse for erhvervsdrivende, at anvende glyphosatholdige pesticider på grunde til privat brug, kan udgøre en »teknisk forskrift« som omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 1, litra d) og f), som skal meddeles Europa-Kommissionen i henhold til nævnte direktivs artikel 5, for så vidt som anvendelsen af denne nationale lovgivning kan influere betydeligt på afsætningen af de pågældende produkter, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 73 af 14.2.2022.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 24. november 2022 — Cafpi SA og Aviva assurances SA mod Enedis SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-691/21) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – direktiv 85/374/EØF – artikel 3 – produktansvar – begrebet »producent« – operatøren af et elektricitetsdistributionssystem, der ændrer spændingsniveauet af elektriciteten med henblik på distributionen heraf)

(2023/C 24/17)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Cafpi SA og Aviva assurances SA

Sagsøgt: Enedis SA

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/34/EF af 10. maj 1999,

skal fortolkes således, at

operatøren af et elektricitetsdistributionssystem skal anses for »producent« i denne bestemmelses forstand, når denne operatør ændrer spændingsniveauet af elektriciteten fra leverandøren med henblik på distributionen heraf til den endelige kunde.

(¹) EUT C 64 af 7.2.2022.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 21. september 2022 — DA mod Romanian Air Traffic Services Administration (Romatsa) m.fl. og FC m.fl. mod Romanian Air Traffic Services Administration (Romatsa) m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Bruxelles — Belgien)

(Sag C-333/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – statsstøtte – artikel 107 TEUF og 108 TEUF – bilateral investeringsaftale – værningsklausul – Rumænien – voldgiftskendelse om tilkendelse af en betaling af erstatning – afgørelse fra Europa-Kommissionen, hvorved det fastslås, at denne betaling udgør statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked, og som anordner tilbagesøgning heraf – tvangsfuldbyrdelse af voldgiftskendelse for en ret i en anden medlemsstat end den medlemsstat, der er adressat for afgørelsen – tilsidesættelse af EU-retten – artikel 19 TEU – artikel 267 TEUF og 344 TEUF – EU-rettens autonomi)

(2023/C 24/18)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Appellanter: DA, FC, European Food SA, Starmill SRL og Multipack SRL

Indstævnte: Romanian Air Traffic Services Administration (Romatsa), Rumænien, Europa-Kommissionen og Den Europæiske Organisation for Luftfartens Sikkerhed (Eurocontrol), FC, European Food SA, Starmill SRL, Multipack SRL og Romanian Air Traffic Services Administration (Romatsa), Rumænien, DA, Europa-Kommissionen og Den Europæiske Organisation for Luftfartens Sikkerhed (Eurocontrol)

Konklusion

EU-retten, herunder navnlig artikel 267 TEUF og 344 TEUF, skal fortolkes således, at en ret i en medlemsstat, for hvilken der er indbragt en sag om tvangsfuldbyrdelse af den voldgiftskendelse, som er genstand for Kommissionens afgørelse (EU) 2015/1470 af 30. marts 2015 om statsstøtte SA.38517 (2014/C) (ex 2014/NN) gennemført af Rumænien — Voldgiftskendelse i Micula mod Rumænien af 11. december 2013, har pligt til at se bort fra denne kendelse og kan derfor under ingen omstændigheder fuldbyrde denne for at gøre det muligt for adressaterne herfor at opnå den betaling af erstatning, som tilkendes hermed.

⁽¹⁾ EUT C 220 af 1.7.2019.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 5. oktober 2022 — SF mod Teritorialna direktsia na Natsionalna agentsia za prichodite — Plovdiv (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rajonen sad — Pazardzjik — Bulgarien)

(Sag C-49/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53 og 99 i Domstolens procesreglement – direktiv (EU) 2015/849 – anvendelsesområde – national lovgivning, hvorefter der er krav om, at betalinger over et vist beløb udelukkende gennemføres ved bankoverførsel eller indbetaling på en betalingskonto)

(2023/C 24/19)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Rajonen sad — Pazardzjik

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SF

Sagsøgt: Teritorialna direksia na Natsionalna agentsia za prichodite — Plovdiv

Konklusion

En medlemsstats lovgivning, der fastsætter, at betalinger på det nationale område af et beløb på en fastsat tærskel eller derover kun kan foretages ved bankoverførsel eller indbetaling på en betalingskonto, og som ikke sonderer på grundlag af personen og grunden til kontantbetalingen og i denne forbindelse samtidig omfatter alle kontantbetalinger mellem fysiske og juridiske personer, er ikke omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF.

⁽¹⁾ EUT C 137 af 27.4.2020.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 12. oktober 2022 — R1 og R2 (C-650/20) mod O1 og O2 (C-650/20) og C (C-651/20) mod T og O (C-651/20) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie — Polen)

(Sag C-650/20 og C-651/20) ⁽¹⁾

(Slettelse)

(2023/C 24/20)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: R1 og R2 (C-650/20), C (C-651/20)

Sagsøgt: O1 og O2 (C-650/20) og T og O (C-651/20)

Konklusion

De forenede sager C-650/20 og C-651/20 slettes af Domstolens register

⁽¹⁾ Dato for indgivelse: 30.11.2020.

**Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 27. september 2022 — AB m.fl. mod Ryanair DAC
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Kleve — Tyskland)**

(Sag C-307/21) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – lufttransport – forordning (EF) nr. 261/2004 – fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved aflysning eller lange forsinkelser – artikel 5, stk. 1, litra c) – ret til kompensation ved aflysning af en flyafgang – transportaftale indgået online via en rejseformidler – meddelelse om aflysning af en flyafgang via en e-mailadresse, der automatisk er genereret af rejseformidleren – manglende faktisk underretning af passageren]

(2023/C 24/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Kleve

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: AB m.fl.

Sagsøgt: Ryanair DAC

Konklusion

Artikel 5, stk. 1, litra c), og artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91

skal fortolkes således, at

det transporterende luftfartsselskab er forpligtet til at udbetale den kompensation, der er fastsat i disse bestemmelser, i tilfælde af aflysning af en flyafgang, som passageren ikke har fået meddelelse om mindst to uger før det planlagte afgangstidspunkt, når luftfartsselskabet rettidigt har sendt oplysningen til den eneste e-mailadresse, der blev meddelt luftfartsselskabet ved reservationen, uden at være klar over, at det alene er den rejseformidler, via hvilken reservationen er blevet foretaget, som kan kontaktes på denne adresse, og at den ikke kan bruges til at kontakte passageren direkte, og når rejseformidleren ikke rettidigt har videregivet oplysningen til passageren.

⁽¹⁾ EUT C 310 af 2.8.2021.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 20. oktober 2022 — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) mod AB, CD og EF (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal)

(Sag C-374/21) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, og artikel 99 i Domstolens procesreglement – forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 – Den Europæiske Unions egne indtægter – beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser – retsforfølgning af uregelmæssigheder – artikel 4 – vedtagelse af administrative foranstaltninger – artikel 3, stk. 1 – forældelsesfrist for retsforfølgning – udløb – mulighed for påberåbelse heraf i forbindelse med en tvangsinddrivelsesprocedure – artikel 3, stk. 2 – frist for fuldbyrdelse – anvendelighed – begyndelsestidspunkt – afbrydelse og suspension)

(2023/C 24/22)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Sagsøgte: AB, CD og EF

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse, under forudsætning af, at ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet overholdes, ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter adressaten — med henblik på at anfægte en afgørelse om inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb, der er vedtaget efter udløbet af forældelsesfristen for retsforfølgning som omhandlet i denne bestemmelse — er forpligtet til inden for en bestemt frist for den kompetente forvaltningsdomstol at gøre gældende, at denne afgørelse er uregelmæssig, idet retten hertil ellers prækluderes, og ikke længere kan gøre indsigelse mod fuldbyrdelsen af den nævnte afgørelse ved at påberåbe sig denne uregelmæssighed inden for rammerne af den retslige procedure for tvangsinddrivelse, der er blevet indledt mod denne.

- 2) Artikel 3, stk. 2, første afsnit, i forordning nr. 2988/95

skal fortolkes således, at

de subsidiært ansvarlige for skyldnerselskabet — der er adressat for en afgørelse om inddrivelse af uberettiget modtagne beløb — som proceduren for inddrivelse af skatter og afgifter er blevet udvidet til at omfatte, skal kunne gøre gældende, at den frist for fuldbyrdelse, der er fastsat i denne forordnings artikel 3, stk. 2, første afsnit, eller, efter omstændighederne, en længere frist for fuldbyrdelse i henhold til den nævnte forordnings artikel 3, stk. 3, er udløbet, med henblik på at modsætte sig tvangsinddrivelse af disse beløb.

- 3) Artikel 3, stk. 2, første afsnit, i forordning nr. 2988/95

skal fortolkes således, at

for så vidt angår fuldbyrdelsen af en afgørelse, der pålægger tilbagebetaling af de uberettiget modtagne beløb, begynder den frist for fuldbyrdelse, som denne bestemmelse indfører, at løbe fra den dag, hvor denne afgørelse bliver endelig, dvs. på dagen for udløbet af søgsmålsfristerne eller på dagen for udtømmningen af retsmidler.

(¹) EUT C 357 af 6.9.2021.

**Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 19. oktober 2022 — VB mod Comune di Portici
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Napoli — Italien)**

(Sag C-777/21) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – artikel 49 TEUF – etableringsfrihed – artikel 56 TEUF – fri udveksling af tjenesteydelser – færdsel – indregistrering og beskatning af motorkøretøjer – køretøj indregistreret i en anden medlemsstat – fører bosiddende i den medlemsstat, hvor køretøjet er indregistreret, og i en anden medlemsstat – en medlemsstats lovgivning, som forbyder personer, der har haft bopæl på denne medlemsstats område i mere end 60 dage, at færdes i denne medlemsstat med et køretøj, som er indregistreret i udlandet)

(2023/C 24/23)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Napoli

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VB

Sagsøgt: Comune di Portici

Konklusion

Artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter det er forbudt for en selvstændig erhvervsdrivende, som har haft bopæl i en medlemsstat i mere end 60 dage, at færdes i denne medlemsstat med et køretøj, der er indregistreret i en anden medlemsstat, når køretøjet hverken i det væsentlige skal anvendes varigt i den førstnævnte medlemsstat eller faktisk anvendes på denne måde.

(¹) EUT C 148 af 4.4.2022.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Nacional (Spanien) den 5. april 2022 — straffesag mod Abel

(Sag C-235/22)

(2023/C 24/24)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Nacional

Tiltalt i straffesagen

Appellant: Abel

Anden part: Anklagemyndigheden

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 126 og 127 i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab [udtrædelsesaftalen] og artikel 18, stk. 1, og artikel 21, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at de finder anvendelse på en anmodning om udlevering fra et tredjeland efter udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i udtrædelsesaftalen, vedrørende en statsborger i Det Forenede Kongerige, som var bosat i en medlemsstat før og efter udtrædelsesaftalen, for handlinger begået før og i udtrædelsesaftalens løbetid?

I benægtende fald:

2) Skal artikel 10, 12, 13, 14, 15, 126 og 127 i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (udtrædelsesaftalen) (¹) og artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at retspraksis i Domstolens dom i sag C-182/15 (Petruhhin) (²), Pisciotti (C-191/16) (³) og C-897/19 PPU (I.N.) (⁴) kan anvendes ved en anmodning om udlevering fra et tredjeland vedrørende en britisk statsborger, der var unionsborger på tidspunktet for de handlinger, der ligger til grund for udleveringsanmodningen, og som uafbrudt har haft bopæl på en anden medlemsstats område før og i udtrædelsesaftalens løbetid?

I benægtende fald:

- 3) Kan retspraksis i *EU-Domstolens dom i sag C-182/15 (Petruhhin)*, *Pisciotti (sag C-191/16)* og *sag C-897/19 PPU (I.N.)* anvendes i lyset af den mekanisme for retligt samarbejde i straffesager, der er fastsat i artikel 62-65 i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og afsnit VII i tredje del i handel- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side, ved en anmodning om udlevering fra et tredjeland vedrørende en britisk statsborger, der var unionsborger på tidspunktet for de handlinger, der ligger til grund for udleveringsanmodningen, og som uafbrudt har haft bopæl på en anden medlemsstats område før og i udtrædelsesaftalens løbetid?

⁽¹⁾ EUT 2020, L 29, s.

⁽²⁾ Dom af 6.9.2016, EU:C:2016:630.

⁽³⁾ Dom af 10.4.2018, EU:C:2018:222.

⁽⁴⁾ Dom af 2.4.2020, EU:C:2018:262.

Appel iværksat den 4. maj 2022 af Luis Miguel Novais til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 4. marts 2022 i sag T-66/22, Novais mod Portugal

(Sag C-295/22 P)

(2023/C 24/25)

Processprog: portugisisk

Parter

Appellant: Luis Miguel Novais (ved advogados Á. Oliveira og C. Almeida Lopes)

Den anden part i appelsagen: Republikken Portugal

Ved kendelse af 24. november 2022 har Domstolen (Sjette Afdeling), besluttet, at appellen forkastes som åbenbart ugrundet.

Appel iværksat den 9. maj 2022 af Union nationale des indépendants solidaires (UNIS) til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 8. marts 2022 i sag T-431/21, UNIS mod Kommissionen

(Sag C-324/22 P)

(2023/C 24/26)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Union nationale des indépendants solidaires (UNIS) (ved avocat F. Ortega)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Domstolen (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 1. december 2022 forkastet appellen, idet den er åbenbart ugrundet, og truffet afgørelse om, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 25. august 2022 af Unite the Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 22. juni 2022 i sag T-739/20, Unite the Union mod EUIPO — WWRD Ireland (WATERFORD)

(Sag C-571/22 P)

(2023/C 24/27)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Unite the Union (ved avocat B. O'Connor og avocat M. Hommé)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og WWRD Ireland IPCO LLC

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 5. december 2022 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Unite the Union bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 31. august 2022 af Munich, S.L. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 22. juni 2022 i sag T-502/20 — Munich mod EUIPO — Tone Watch (MUNICH10A.T.M.)

(Sag C-577/22 P)

(2023/C 24/28)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Munich, S.L. (ved abogados J. Güell Serra og M. del Mar Guix Vilanova)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Tone Watch, S. L.

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 29. november 2022 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Munich, S. L. bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 16. september 2022 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 6. juli 2022 i sag T-408/21, HB mod Europa-Kommissionen

(Sag C-597/22 P)

(2023/C 24/29)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved J. Baquero Cruz, J. Estrada de Solà og B. Araujo Arce, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: HB (ved avocate L. Levi)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den Europæiske Unions Rets dom af 6. juli 2022 i sag T-408/21, HB mod Kommissionen, ophæves, for så vidt som den annullerede Kommissionens afgørelse C(2021) 3339 final af 5. maj 2021 og Kommissionens afgørelse C(2021) 3340 final af 5. maj 2021.

- Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse om sagens realitet i forhold til annullations søgsmålet.
- HB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har Kommissionen fremsat et enkelt annullationsanbringende om en retlig fejl.

Ifølge Kommissionen fastslog Retten med urette, at afgørelse C(2019) 7318 final og afgørelse C(2019) 7319 var af kontraktlig karakter.

Den fejlagtige kvalificering af disse to fordringers kontraktlige karakter indebærer følgelig, i henhold til retspraksis fra ADR-dommen(C-584/17), en fejlagtig annullation af Kommissionens afgørelse C(2021) 3339 final af 5. maj 2021 og Kommissionens afgørelse C(2021) 3340 final af 5. maj 2021, som er genstand for nærværende appel.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy w Słupsku (Polen) den 19. september 2022 — straffesag mod M.S., J.W. og M.P.

(Sag C-603/22)

(2023/C 24/30)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy w Słupsku

Parter i straffesagen

M.S., J.W., M.P., anklagemyndigheden i Słupsku og D.G. (den udpegede procesvæрге for M.B. og B.B.)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 6, stk. 1, 2, 3, litra a), og stk. 7, samt artikel 18 i, sammenholdt med 25., 26., og 27. betragtning til, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 (¹) af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager fortolkes således, at fra det øjeblik en mistænkt under 18 år sigtes, er de kompetente myndigheder forpligtet til at sikre barnets ret til at blive bistået af en forsvarer udpeget af staten, hvis barnet ikke selv har udpeget en forsvarer (da barnet eller indehaveren af forældreansvaret ikke selv har sikret sig en sådan bistand), og til at sikre, at en forsvarer deltager i aktiviteterne forud for hovedforhandlingen, såsom afhøring af en mindreårig som mistænkt, og at [de] er til hinder for udførelsen af aktiviteter i form af en afhøring af en mindreårig uden deltagelse af en forsvarer[?]
- 2) Skal artikel 6, stk. 6 og stk. 8, i, sammenholdt med 16., 30., 31., og 32. betragtning til, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager fortolkes således, at retten til forsvar uden unødigt forsinkelse under ingen omstændigheder kan fraviges i sager om lovovertrædelser, som kan straffes med frihedsstraf, og at en midlertidig fravigelse af retten til forsvar som omhandlet i direktivets artikel 6, stk. 8, kun er mulig forud for hovedforhandlingen og kun under de omstændigheder, der er udtømmende opregnet i artikel 6, stk. 8, litra a) og b), og som udtrykkeligt skal angives i afgørelsen om at foretage en afhøring uden advokatens deltagelse, som i princippet skal kunne undergives prøvelse[?]

- 3) I tilfælde af, at enten det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende — skal bestemmelserne i det ovennævnte direktiv da fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser, såsom:
- a) strafferetsplejelovens artikel 301, andet punktum, hvorefter den mistænkte kun efter dennes anmodning skal afhøres med deltagelse af den udpegede forsvarer, og at forsvarerens udeblivelse fra afhøringen af den mistænkte ikke er til hinder for afhøringen;
 - b) strafferetsplejelovens artikel 79 § 3, hvorefter forsvarerens deltagelse i tilfælde vedrørende en person, som ikke er fyldt 18 år (strafferetsplejelovens artikel 79 § 1, nr. 1)), først er obligatorisk under hovedforhandlingen og under de retsmøder, hvor den tiltaltes deltagelse er obligatorisk, dvs. under retssagen[?]
- 4) Skal de bestemmelser, der er nævnt i det første og det andet spørgsmål, samt princippet om forrang og princippet om direktivers direkte virkning fortolkes således, at de giver (eller forpligter) en national ret, der behandler en straffesag, som er omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager, og enhver offentlig myndighed ret til at se bort fra bestemmelser i national ret, der er uforenelige med direktivet, såsom dem, der er nævnt i det tredje spørgsmål, og følgelig — henset til udløbet af gennemførelsesfristen — til at erstatte den nationale norm med de ovennævnte normer i direktivet, som har direkte virkning[?]
- 5) Skal artikel 6, stk. 1, 2, 3 og 7, samt artikel 18 sammenholdt med artikel 2, stk. 1 og stk. [3], sammenholdt med 11., 25., og 26. betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager sammenholdt med artikel 13 og 50. betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU^(?) af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordre og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen fortolkes således, at en medlemsstat skal sikre retshjælp til mistænkte eller tiltalte i straffesager, som på tidspunktet for sagens indledning var børn, men som senere fylder 18 år, og at en sådan bistand er obligatorisk indtil sagens endelige afslutning[?]
- 6) Såfremt det femte spørgsmål besvares bekræftende — skal de nævnte bestemmelser i direktivet da fortolkes således, at de er til hinder for national lovgivning, såsom strafferetsplejelovens artikel 79, § 1, nr. 1), hvorefter tiltalte i straffesager kun skal have en forsvarer, indtil vedkommende er fyldt 18 år[?]
- 7) Skal de bestemmelser, der er anført i det femte spørgsmål, samt princippet om forrang og princippet om direktivers direkte virkning fortolkes således, at de giver (eller forpligter) en national ret, der behandler en straffesag, som er omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager, og enhver offentlig myndighed ret til at se bort fra bestemmelser i national ret, der er uforenelige med direktivet, såsom dem, der er nævnt i det sjette spørgsmål, og at anvende bestemmelser i national ret, såsom strafferetsplejelovens artikel 79, § 2, således, at fortolkningen af dem er i overensstemmelse med direktivet (EU-konform fortolkning), dvs. at beholde den udpegede forsvarer for en tiltalt, der var under 18 år på tidspunktet for rejsningen af tiltalen, men som senere under sagen er fyldt 18 år, og over for hvem der stadig verserer en straffesag, indtil sagen er endeligt afsluttet, under forudsætning af, at det er nødvendigt på grund af omstændigheder, der er til skade for forsvaret, eller — henset til udløbet af gennemførelsesfristen — til at erstatte den nationale norm med de ovennævnte normer i direktivet, som har direkte virkning[?]
- 8) Skal artikel 4, stk. 1-3, i, sammenholdt med 18., 19. og 22. betragtning til, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager samt artikel 3, stk. 2, i, sammenholdt med 19. og 26. betragtning til, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU^(?) af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager fortolkes således, at de kompetente myndigheder (anklagemyndigheden, politiet), senest inden politiets eller en anden kompetent myndigheds første officielle afhøring af den mistænkte eller tiltalte, straks bør informere den mistænkte og indehaveren af forældresvaret om de rettigheder, der er væsentlige for at sikre en retfærdig behandling af sagen, samt om de proceduremæssige skridt i sagen, herunder

særligt om forpligtelsen til at udpege en forvarer til en mindreårig, der er mistænkt, og om konsekvenserne af ikke at udpege en valgfri forsvarer til en mindreårig, der er mistænkt (udpege en forsvarer af staten), hvorved disse oplysninger for så vidt angår børn, der er mistænkte, bør gives på et enkelt og letforståeligt sprog, der er tilpasset den mindreåriges alder[?]

- 9) Skal artikel 7, stk. 1 og 2, i, sammenholdt med 31. betragtning til, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343⁽⁴⁾ af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager, sammenholdt med artikel 3, stk. 1, litra e), og stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager fortolkes således, at myndighederne i en medlemsstat, der fører straffesager mod en mistænkt/tiltalt, som er et barn, har pligt til at underrette barnet, som er mistænkt, om retten til ikke at udtale sig og retten til ikke at inkriminere sig selv på en måde, der er klar og tilpasset den mistænktes alder[?]
- 10) Skal artikel 4, stk. 1-3, i, sammenholdt med 18., 19., og 22. betragtning til, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager sammenholdt med artikel 3, stk. 2, i, sammenholdt med 19. og 26. betragtning til, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager fortolkes således, at kravene i de ovennævnte bestemmelser ikke er opfyldt ved, at den mindreårige mistænkte kort før afhøringen gives en generel meddelelse uden hensyntagen til de særlige rettigheder, der følger af anvendelsesområdet for direktiv 2016/800, og hvorved denne meddelelse kun gives til den mistænkte, der handler uden en forsvarer, uden hensyntagen til spørgsmålet om forældreansvar, og i en situation, hvor en sådanne meddelelse er formuleret på et sprog, der ikke er tilpasset den mistænktes alder[?]
- 11) Skal artikel 18 og 19 i, sammenholdt med 26. betragtning til, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager samt artikel 12, stk. 2, i, sammenholdt med 50. betragtning til, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordre og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen sammenholdt med artikel 7, stk. 1 og 2, og artikel 10, stk. 2, i, samt 44. betragtning til, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager fortolkes således, at — for så vidt angår de forklaringer, der er afgivet af den mistænkte under politiets afhøring uden deltagelse af en advokat og uden behørigt at oplyse den mistænkte om dennes rettigheder, uden at oplyse indehaveren af forældreansvaret om rettighederne og om de generelle aspekter af sagens forløb, som barnet har ret til i henhold til direktivets artikel 4 — de forpligter (eller berettiger) den nationale ret, der behandler en straffesag, som er omfattet af anvendelsesområdet for de ovennævnte direktiver, samt enhver offentlig myndighed til at sikre den virkning, at de mistænkte/tiltalte sættes i samme situation, som de ville have befundet sig i, såfremt tilsidesættelsen ikke havde fundet sted, og dermed til at se bort fra sådanne beviser, navnlig hvis de belastende oplysninger, der er fremkommet ved en sådan afhøring, skulle anvendes til at dømme den pågældende person[?]
- 12) Skal de bestemmelser, der er nævnt i det ellefte spørgsmål, samt princippet om forrang og princippet om direkte virkning da fortolkes således, at de kræver, at en national ret, der behandler en straffesag, som er omfattet af anvendelsesområdet for de ovennævnte direktiver, samt enhver anden offentlig myndighed er forpligtet til at se bort fra bestemmelser i national ret, der er uforenelige med de nævnte direktiver, såsom strafferetsplejelovens artikel 168a, hvorefter beviser ikke kan erklæres for uantagelige alene med den begrundelse, at de er fremskaffet i strid med procesreglerne eller ved hjælp af en forbudt handling som omhandlet i straffelovens artikel 1, § 1, medmindre beviserne er fremskaffet i forbindelse med en offentlig tjenstemands udøvelse af officielle opgaver som følge af: mord, forsætlig påvirkning af legemsbeskadigelse eller frihedsberøvelse[?]
- 13) Skal artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager, sammenholdt med artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU samt effektivitetsprincippet i EU-retten, fortolkes således, at anklagemyndigheden, som forvalter retsplejen, opretholderen af retsstaten, og som samtidig fører efterforskningen, er forpligtet til at sikre en effektiv retsbeskyttelse på efterforskningsstadiet inden for rammerne af ovennævnte direktiv, og at anklagemyndigheden i forbindelse med den effektive anvendelse af EU-retten skal sikre sin uafhængighed og upartiskhed[?]

- 14) Såfremt et af det første til fjerde, femte til ottende eller niende til tolvte spørgsmål besvares bekræftende, og særligt såfremt det trettende spørgsmål besvares bekræftende — skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU (princippet om effektiv retsbeskyttelse), sammenholdt med artikel 2 TEU, og særligt med princippet om respekt for retsstaten, således som det er fortolket i Domstolens praksis (dom af 21.12.2021, forenede sager C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 og C-840/19, *Înalta Curte de Casație și Justiție og Tribunalul Bihor*, EU:C:2021:1034), og princippet om domstolenes uafhængighed, som er fastsat i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU og artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, således som det er fortolket i Domstolens praksis (dom af 27.2.2018, *Associação Sindical dos Juízes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117), fortolkes således, at disse principper, henset til Prokurator Generalnys (generalstatsadvokatens, Polen) mulighed for indirekte at lægge pres på dommerne samt mulighed for i denne forbindelse at give anklagere på lavere niveauer bindende instrukser, er til hinder for national ret, som fastsætter, at anklagemyndigheden er afhængig af et udøvende organ, nemlig Minister Sprawiedliwości (justitsministeren), og ligeledes er til hinder for national ret, der begrænser domstolenes og anklagemyndighedens uafhængighed i forbindelse med anvendelsen af EU-retten, og navnlig:
- a) artikel 130 § 1, i lov af 27. juli 2001 om organiseringen af de almindelige domstole, som giver justitsministeren mulighed for — i forbindelse med anklagemyndighedens forpligtelse til at meddele tilfælde, hvor en ret træffer afgørelse i medfør af EU-retten — øjeblikkeligt stille dommerens aktiviteter i bero i afventning af den disciplinære retsinstans' afgørelse, som træffes inden for en frist på under en måned, når justitsministeren henset til den af dommeren begåede type handling, og som konkret består i en direkte anvendelse af EU-retten, finder, at retsinstansens autoritet eller tjenestens væsentlige interesser kræver det;
- b) artikel 1, § 2, artikel 3, § 1, nr. 1 og nr. 3), samt artikel 7, § 1–6, og § 8, samt artikel 13, § 1 og 2, i lov af 28. januar 2016 om statsadvokaturen, hvis indhold, samlet set, peger på, at justitsministeren, der samtidig er generalstatsadvokaten og den øverste anklager, kan udstede ordrer, der er bindende for anklagere i lavere niveauer, herunder i et omfang, der begrænser eller hindrer den direkte anvendelse af EU-retten[?]

(¹) EUT 2016 L 132, s. 1.

(²) EUT 2013 L 294, s. 1.

(³) EUT 2012 L 142, s. 1.

(⁴) EUT 2016 L 65, s. 1.

Appel iværksat den 23. september 2022 af Tigercat International Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 13. juli 2022 i sag T-251/21, Tigercat International Inc. mod EUIPO

(Sag C-612/22 P)

(2023/C 24/31)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Tigercat International Inc. (ved Rechtsanwalt B. Führmeyer og Rechtsanwalt E.B. Matthes)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) og Caterpillar Inc.

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 5. december 2022 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Tigercat International Inc. bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de las Islas Baleares (Spanien) den 7. oktober 2022 — J.M.A.R mod C.N.N., SA

(Sag C-631/22)

(2023/C 24/32)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de las Islas Baleares

Parter i hovedsagen

Sagsøger: J.M.A.R

Sagsøgt: C.N.N., SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 5 i direktiv 2000/78/EF⁽¹⁾ om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, i lyset af 16., 17., 20. og 21. betragtning til direktivet, artikel 21 og 26 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 2 og 27 i De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder (godkendt ved Rådets afgørelse 2010/48/EF af 26.11.2009⁽²⁾), fortolkes således, at den er til hinder for anvendelse af en national bestemmelse, hvorefter en arbejdskontrakt automatisk ophører på grund af arbejdstagerens handicap (når denne erklæres fuldstændig og varigt uarbejdsdygtig til at udøve sit sædvanlige erhverv uden udsigt til bedring), uden forudgående krav om, at virksomheden har opfyldt den i direktivets artikel 5 fastsatte forpligtelse til at foretage »tilpasninger i rimeligt omfang« med henblik på at opretholde ansættelsesforholdet (eller har godtgjort den uforholdsmæssigt store byrde, som en sådan forpligtelse indebærer)?
- 2) Skal artikel 2, stk. 2, og artikel 4, stk. 1, i direktiv 2000/78/EF om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, i lyset af 16., 17., 20. og 21. betragtning til direktivet, artikel 21 og 26 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 2 og 27 i De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder (godkendt ved Rådets afgørelse 2010/48/EF af 26.11.2009), fortolkes således, at automatisk ophør af en arbejdstagers ansættelseskontrakt på grund af handicap (når arbejdstageren erklæres fuldstændig og varigt uarbejdsdygtig til at udøve sit sædvanlige erhverv), uden forudgående krav om, at virksomheden har opfyldt den i direktivets artikel 5 fastsatte forpligtelse til at foretage »tilpasninger i rimeligt omfang« med henblik på at opretholde ansættelsesforholdet (eller forudgående har godtgjort den uforholdsmæssigt store byrde, som en sådan forpligtelse indebærer), udgør direkte forskelsbehandling, selv om et sådant ophør er foreskrevet i en national lovbestemmelse?

⁽¹⁾ Direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT 2000, L 303, s. 16).

⁽²⁾ Rådets afgørelse af 26.11.2009 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder (EUT 2010, L 23, s. 35).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 10. oktober 2022 — AB Volvo mod Transsaqui S.L.

(Sag C-632/22)

(2023/C 24/33)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Appellant: AB Volvo

Indstævnt: Transsaqui S.L.

Præjudicielle spørgsmål

- 1.– Kan artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, under de foreliggende omstændigheder i forbindelse med den i denne afgørelse beskrevne sag om et lastbilkartel fortolkes således, at tilsigelse af et moderselskab, mod hvilket der er anlagt en sag om erstatning for konkurrencebegrænsende adfærd, anses for at være korrekt foretaget, når tilsigelsen er foretaget (eller forsøgt foretaget) på hjemstedet for datterselskabet, der er hjemmehørende i den medlemsstat, hvor sagen verserer, og moderselskabet, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, ikke har givet møde i sagen og er udeblevet?
- 2.– Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er denne fortolkning af chartrets artikel 47 da forenelig med chartrets artikel 53, henset til Tribunal Constitucionals (den spanske forfatningsdomstol) praksis om tilsigelse af moderselskaber, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, i tvister vedrørende lastbilkarteller?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 11. oktober 2022 — Real Madrid Club de Fútbol og AE mod EE og Société Éditrice du Monde SA

(Sag C-633/22)

(2023/C 24/34)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Appellanter: Real Madrid Club de Fútbol og AE

Indstævnte: EE og Société Éditrice du Monde SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 34 og 36 i Bruxelles I-forordningen (¹) og artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at en domfældelse for krænkelse af en sportsklubs omdømme foranlediget af en nyhedsartikel, som er blevet offentliggjort af en avis, kan udgøre en åbenbar krænkelse af ytringsfriheden og således være en grund til at afslå anerkendelse og fuldbyrdelse?
- 2) Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, skal disse bestemmelser da fortolkes således, at den ret, som anmodningen rettes til, kun kan lægge til grund, at domfældelsen er uforholdsmæssig, hvis enten retten i domsstaten eller den ret, som anmodningen rettes til, kvalificerer erstatningen som strafferetlig, og ikke hvis erstatningen er blevet tilkendt som godtgørelse for en ikke-økonomisk skade?
- 3) Skal disse bestemmelser fortolkes således, at den ret, som anmodningen rettes til, kun kan støtte sig på domfældelsens afskrækkende virkning under hensyntagen til den domfældtes indtægter, eller således, at den kan lægge andre forhold til grund, såsom grovheden af de uagtsomme handlinger eller omfanget af skaden?
- 4) Kan den afskrækkende virkning under hensyntagen til avisens indtægter i sig selv udgøre en grund til at afslå anerkendelse eller fuldbyrdelse som følge af åbenbar krænkelse af det grundlæggende princip om pressefrihed?
- 5) Skal den afskrækkende virkning opfattes således, at der kan være tale om at bringe avisens finansielle balance i fare, eller kan den alene bestå i en intimiderende virkning?

- 6) Skal den afskrækkende virkning bedømmes på samme måde i forhold til et selskab, der udgiver en avis, og i forhold til en journalist, der er en fysisk person?
- 7) Er den økonomiske situation, der gælder for den trykte presse i almindelighed, en relevant omstændighed ved vurderingen af, om domfældelsen, ud over udfaldet for den omhandlede avis, vil kunne have en intimiderende virkning på alle medier?

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001, L 12, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski gradski sad (Bulgarien) den 10. oktober 2022 — straffesag mod OT, PG, CR, VT og MD

(Sag C-634/22)

(2023/C 24/35)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski gradski sad

Tiltalte i straffesagen

OT, PG, CR, VT og MD

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2, artikel 6, stk. 1 og 3, og artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at uafhængigheden af en ret, som afskaffes ved den vedtagne ændring af Zakon za sadebnata vlast (lov om retsvæsenet) (Darzjaven vestnik (DV) nr. 32/26.4.2022, med virkning fra den 27.7.2022), idet dommerne dog indtil dette tidspunkt og også efterfølgende skal viderebehandle de for denne ret verserende sager, hvor der allerede er afholdt indledende retsmøder, begrænses, hvis afskaffelsen af retten begrundes med, at dette sikrer det forfatningsretlige princip om domstolens uafhængighed og beskyttelsen af borgernes forfatningsmæssige rettigheder, men der ikke redegøres forskriftsmæssigt for, hvilke kendsgerninger der fører til den konklusion, at disse principper er blevet tilsidesat[?]
- 2) Skal de førnævnte EU-retlige bestemmelser fortolkes således, at de er til hinder for nationale retsfor skrifter såsom bestemmelserne i lov om ændring og supplerings af lov om retssystemet (DV nr. 32/26.4.2022), som medfører en fuldstændig afskaffelse af en selvstændig judiciel myndighed i Bulgarien (den særlige domstol i straffesager) med den anførte begrundelse og en forflyttelse af dommerne (herunder dommerne ved det dommerkollegium, der behandler den konkrete straffesag) fra denne ret til forskellige andre retter, men forpligter disse dommere til at viderebehandle de for den afskaffede ret verserende sager, som de har påbegyndt?
- 3) I bekræftende fald, hvilke processuelle handlinger skal da — også henset til EU-rettenes forrang — foretages af dommerne ved de netop afskaffede retter i den afskaffede rets sager (som de i henhold til loven skal afslutte), også henset til deres forpligtelse til nøjagtigt at vurdere, om de skal erklære sig inhabile i disse sager? Hvilke følger vil dette have for den netop afskaffede rets processuelle afgørelser i de sager, der skal afsluttes, og for de afsluttende retlige handlinger i disse sager?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Timișoara (Rumænien) den 11. oktober 2022 — SC Assofrutti Rom S.R.L. mod Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale og Centrul Regional pentru Finanțarea Investițiilor Rurale 5 Vest Timișoara

(Sag C-635/22)

(2023/C 24/36)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Timișoara

Parter i hovedsagen

Sagsøger, nu appellant: SC Assofrutti Rom S.R.L.

Sagsøgte, nu indstævnte: Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale og Centrul Regional pentru Finanțarea Investițiilor Rurale 5 Vest Timișoara

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal bestemmelserne i artikel 17 i Rådets direktiv 2008/90/EF af 29. september 2008 om afsætning af frugtplanteforneringsmateriale og frugtplanter bestemt til frugtproduktion⁽¹⁾ fortolkes således, at de forbyder medlemsstaterne at fastsætte kravet om, at der skal gennemføres en offentlig udbudsprocedure inden afsætning af [Conformitas Agraria Communitatis (CAC)]-materiale?
2. Skal artikel 4, stk. 10, i forordning nr. 1303/2013⁽²⁾, sammenholdt med artikel 39, stk. 1, litra a) og b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, i en situation som den foreliggende fortolkes således, at den er til hinder for kravet om gennemførelse af den offentlige udbudsprocedure, som er fastsat i det nationale program for landdistriktudvikling 2014-2020 (femte udgave)?

⁽¹⁾ EUT 2008, L 267, s. 8.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17.12.2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT 2013, L 347, s. 320).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 13. oktober 2022 — Compass Banca SpA mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Sag C-646/22)

(2023/C 24/37)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Appellant: Compass Banca SpA

Indstævnt: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrebet gennemsnitsforbruger i direktiv 2005/29/EF ⁽¹⁾, forstået som en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet forbruger — pga. sin fleksible og unøjagtige karakter — snarere formuleres med udgangspunkt i den bedste viden og erfaring og følgelig ikke alene være baseret på det klassiske begreb *homo oeconomicus*, men også på ny viden inden for de seneste teorier om den begrænsede rationalitet, som har vist, at personer ofte handler uden at indhente nødvendige oplysninger og træffer beslutninger, der er »urimelige« i forhold til beslutninger, som en i teorien opmærksom og velunderrettet person ellers ville have truffet, med den konsekvens, at denne nye viden kræver et højere forbrugerbeskyttelsesniveau i tilfælde af risiko for kognitiv påvirkning, idet denne risiko optræder meget oftere i de moderne markedsdynamikker?
- 2) Kan en handelspraksis i sig selv betragtes som aggressiv, såfremt et valg som følge af fremstilling (framing) af oplysninger kan fremstå som påtvunget og uden alternativer, når der henses til direktivets artikel 6, stk. 1, hvorefter en handelspraksis betragtes som vildledende, hvis den »f.eks. i kraft af sin generelle fremstillingsform« vildleder eller kan vildlede en gennemsnitsforbruger?
- 3) Har den nationale konkurrencemyndighed i medfør af direktivet om urimelig handelspraksis [når der er konstateret en risiko for psykologisk påvirkning knyttet til: 1) den behovstilstand, hvori en person, som ansøger om lån, normalt befinder sig, 2) kompleksiteten af de aftaler, som forbrugeren skal indgå, 3) samtidigheden af det kombinerede tilbud og 4) de korte tidsrum for underskrivelse af tilbuddet] beføjelse til at fravige princippet om, at det er tilladt med salg af forsikringsprodukter sammen med finansielle produkter uden indbyrdes tilknytning, og at foreskrive et interval på syv dage mellem indgåelsen af de to aftaler?
- 4) Er direktiv (EU) 2016/97 ⁽²⁾, og navnlig artikel 24, stk. 3 — under hensyntagen til denne beføjelse til at bekæmpe aggressiv handelspraksis — til hinder for, at den nationale konkurrencemyndighed vedtager en foranstaltning med hjemmel i artikel 2, litra d) og j), artikel 4, 8 og 9 i direktiv 2005/29/EF og den nationale gennemførelseslovgivning efter afslag på en erklæring om tilsagn afgivet af et selskab i sektoren for investeringstjenester, som sælger et finansielt produkt sammen med et dertil ikke-relateret forsikringsprodukt — når der foreligger en risiko for påvirkning af forbrugeren knyttet til omstændighederne i den konkrete situation, som også kan udledes af kompleksiteten af den dokumentation, som skal gennemgås — og som nægter at indrømme forbrugeren en betænkningstid på syv dage mellem formuleringen af det kombinerede tilbud og indgåelsen af forsikringsaftalen?
- 5) Kan den omstændighed, at alene salget af et finansielt produkt sammen med et forsikringsprodukt betragtes som en aggressiv handelspraksis, resultere i en ikke tilladt tilsynsretsakt og desuden ende med, at den erhvervsdrivende (og ikke den nationale konkurrencemyndighed, sådan som det ellers burde være) pålægges byrden (som er vanskelig at løfte) til at bevise, at der ikke er tale om en aggressiv handelspraksis, der er i strid med direktiv 2005/29/EF (så meget desto mere fordi medlemsstaterne ifølge det nævnte direktiv ikke kan fastsætte strengere bestemmelser, end hvad der er fastsat i direktivet, heller ikke med henblik på at sikre et højere forbrugerbeskyttelsesniveau), eller foreligger denne omvendte bevisbyrde ikke, forudsat at det ud fra objektive faktorer fastlægges, at en forbruger, som har behov for et lån, løber en konkret risiko for påvirkning ved et komplekst kombineret tilbud?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11.5.2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (»direktivet om urimelig handelspraksis«) (EUT 2005, L 149, s. 22).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20.1.2016 om forsikringsdistribution (EUT 2016, L 26, s. 19).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den
20. oktober 2022 — Ente Cambiano Società cooperativa per azioni mod Agenzia delle Entrate**

(Sag C-660/22)

(2023/C 24/38)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: Ente Cambiano Società cooperativa per azioni

Kassationsinstævnt: Agenzia delle Entrate

Præjudicielt spørgsmål

- 1) Er artikel 63 ff. TEUF, 101 TEUF, 102 TEUF, 120 TEUF og 173 TEUF til hinder for en national lovgivning som den, der følger af artikel 2, stk. 3b og 3c, i lovdekret nr. 18 af 14. februar 2016, som ændret og ophøjet til lov nr. 49 af 8. april 2016, i den affattelse, der finder anvendelse *ratione temporis*, hvorefter muligheden for kooperative banker, der pr. 31. december 2015 havde en nettoformue over 200 mio. EUR, for at undlade at indgå i en koncern og derimod indskyde deres bankvirksomhed til et aktieselskab, herunder også nystiftet, med tilladelse til udøvelse af bankvirksomhed — idet de indskydende banker skulle ændre deres vedtægter således, at udøvelse af bankvirksomhed var udelukket, men gensidighedsklausulerne ifølge artikel 2514 i codice civile (den borgerlige løvbog) blev opretholdt, og deltagerne blev sikret tjenesteydelser, som udgør et middel til opretholdelse af forholdet med det modtagende aktieselskab, til uddannelse og oplysning på området for opsparing og fremme af bistandsprogrammer — var betinget af indbetaling af et beløb svarende til 20 % af nettoformuen pr. 31. december 2015?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 8. november 2022 — S.Ö. mod Stadt Duisburg

(Sag C-684/22)

(2023/C 24/39)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: S.Ö.

Sagsøgt: Stadt Duisburg

Præjudicielle spørgsmål

1. Er artikel 20 TEUF til hinder for en bestemmelse, som fastsætter, at medlemsstatens statsborgerskab og dermed unionsborgerskabet fortabes ex lege i tilfælde af en frivillig erhvervelse af et (ikke privilegeret) statsborgerskab i et tredjeland, hvis der kun sker en konkret prøvelse af følgerne af fortabelsen, såfremt den pågældende udlænding forudgående har indgivet en ansøgning om tildeling af en tilladelse til at bevare statsborgerskabet, og denne ansøgning er blevet imødekommet før erhvervelsen af det udenlandske statsborgerskab?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 20 TEUF fortolkes således, at der i sagen vedrørende tildelingen af tilladelse til at bevare statsborgerskabet ikke må fastsættes betingelser, som har til følge, at en vurdering af den pågældende persons og dennes families situation med hensyn til konsekvenserne af fortabelsen af unionsborgerskabet ikke finder sted eller fortrænges?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 8. november 2022 — N.Ö. og M.Ö. mod Stadt Wuppertal

(Sag C-685/22)

(2023/C 24/40)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: N.Ö. og M.Ö.

Sagsøgt: Stadt Wuppertal

Præjudicielle spørgsmål

1. Er artikel 20 TEUF til hinder for en bestemmelse, som fastsætter, at medlemsstatens statsborgerskab og dermed unionsborgerskabet fortabes ex lege i tilfælde af en frivillig erhvervelse af et (ikke privilegeret) statsborgerskab i et tredjeland, hvis der kun sker en konkret prøvelse af følgerne af fortabelsen, såfremt den pågældende udlænding forudgående har indgivet en ansøgning om tildeling af en tilladelse til at bibeholde statsborgerskabet, og denne ansøgning er blevet imødekommet før erhvervelsen af det udenlandske statsborgerskab?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 20 TEUF fortolkes således, at der i sagen vedrørende tildelingen af tilladelse til at bevare statsborgerskabet ikke må fastsættes betingelser, som har til følge, at en vurdering af den pågældende persons og dennes families situation med hensyn til konsekvenserne af fortabelsen af unionsborgerskabet ikke finder sted eller fortrænges?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Düsseldorf (Tyskland) den
8. november 2022 — M.S. og S.S. mod Stadt Krefeld**

(Sag C-686/22)

(2023/C 24/41)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: M.S. og S.S.

Sagsøgt: Stadt Krefeld

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 20 TEUF til hinder for en bestemmelse, som fastsætter, at medlemsstatens statsborgerskab og dermed unionsborgerskabet fortabes ex lege i tilfælde af en frivillig erhvervelse af et (ikke privilegeret) statsborgerskab i et tredjeland, hvis der kun sker en konkret prøvelse af følgerne af fortabelsen, såfremt den pågældende udlænding forudgående har indgivet en ansøgning om tildeling af en tilladelse til at bibeholde statsborgerskabet, og denne ansøgning er blevet imødekommet før erhvervelsen af det udenlandske statsborgerskab?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 20 TEUF fortolkes således, at der i sagen vedrørende tildelingen af tilladelse til at bevare statsborgerskabet ikke må fastsættes betingelser, som har til følge, at en vurdering af den pågældende persons og dennes families situation med hensyn til konsekvenserne af fortabelsen af unionsborgerskabet ikke finder sted eller fortrænges?

**Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Tiende Afdeling den 5. oktober 2022 — J.K. og B.K.
mod Preziściębiorstwo Państwowe X (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Okręgowy w
Warszawie — Polen)**

(Sag C-452/21) ⁽¹⁾

(2023/C 24/42)

Processprog: polsk

Formanden for Tiende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 17.1.2022.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Niende Afdeling den 6. oktober 2022 — Ryanair DAC og Laudamotion GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-581/21) ⁽¹⁾

(2023/C 24/43)

Processprog: engelsk

Formanden for Domstolens Niende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 462 af 15.11.2021.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Anden Afdeling den 16. september 2022 — PB mod Geos SAS og Geos International Consulting Limited (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-639/21) ⁽¹⁾

(2023/C 24/44)

Processprog: fransk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 2 af 3.1.2022.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 13. oktober 2022 — onHitel Pénzügyi Zrt. mod Wizz Air Hungary Légitársaság Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Pesti Központi Kerületi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-51/22) ⁽¹⁾

(2023/C 24/45)

Processprog: ungarsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 165 af 19.4.2022.

RET TEN

Rettens dom af 16. november 2022 — Sciescent mod Kommissionen

(Sagerne T-122/20 og T-123/20) ⁽¹⁾

[Biocidholdige produkter – aktivstoffer – sølvzeolit og sølvkobberzeolit – afslag på godkendelse for produkttype 2 og 7 – artikel 4 og artikel 19, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 528/2012 – effektivitet – aktivstoffer til anvendelse i behandlede artikler – vurdering af effektiviteten af selve de behandlede artikler – Kommissionens kompetence – princippet om forbud mod forskelsbehandling – retssikkerhed – berettiget forventning]

(2023/C 24/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sciescent LLC (Beverly, Massachusetts, De Forenede Stater) (ved advokaterne K. Van Maldegem og P. Sellar og solicitor V. McElwee)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Dawes og R. Lindenthal, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Sverige (ved R. Shahsavan Eriksson, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, H. Shev, H. Eklinder og O. Simonsson, som befuldmægtigede) og Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved M. Heikkilä, C. Buchanan og T. Zbihlej, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sine søgsmål, der er støttet på artikel 263 TEUF, nedlagt påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/1960 af 26. november 2019 om ikke at godkende sølvzeolit som et eksisterende aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 2 og 7 (EUT 2019, L 306, s. 42) og af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/1973 af 27. november 2019 om ikke at godkende sølvkobberzeolit som et eksisterende aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 2 og 7 (EUT 2019, L 307, s. 58).

Konklusion

- 1) Sagerne T-122/20 og T-123/20 forenes med henblik på denne dom.
- 2) Europa-Kommissionen frifindes.
- 3) Sciescent LLC bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.
- 4) Kongeriget Sverige og Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 20.4.2020.

Rettens dom af 23. november 2022 — CWS Powder Coatings m.fl. mod Kommissionen**(Forenede sager T-279/20 og T-288/20 og sag T-283/20) ⁽¹⁾****(Miljø og beskyttelse af den menneskelige sundhed – forordning (EF) nr. 1272/2008 – klassificering, mærkning og emballering af visse stoffer – forordning (EU) 2020/217 – klassificering af titandioxid i pulverform indeholdende mindst 1 % partikler med en diameter på $\leq 10 \mu\text{m}$ – kriterierne for klassificering af et stof som kræftfremkaldende – studierne pålidelighed og acceptabilitet – stof, der har den iboende egenskab, at det kan fremkalde kræft – beregning af partiklers overbelastning af lungerne – åbenbart urigtigt skøn)**

(2023/C 24/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger i sag T-279/20: CWS Powder Coatings GmbH (Düren, Tyskland) (ved advokaterne R. van der Hout, C. Wagner og V. Lemonnier)

Sagsøger i sag T-283/20: Billions Europe Ltd (Stockton-on-Tees, Det Forenede Kongerige), og de øvrige 7 sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget til dommen (ved advokaterne J.-P. Montfort, T. Delille og P. Chopova-Leprêtre)

Sagsøger i sag T-288/20: Brillux GmbH & Co. KG (Münster, Tyskland) og Daw SE (Ober-Ramstadt, Tyskland) (ved advokaterne R. van der Hout, C. Wagner og V. Lemonnier)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (i de forenede sager T-279/20 og T-288/20, ved S. Delaude, R. Lindenthal og M. Noll-Ehlers og i sag T-283/20, ved A. Dawes, S. Delaude og R. Lindenthal, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgerne i sag T-279/20: Billions Europe Ltd, Stockton-on-Tees (Det Forenede Kongerige), og de øvrige 7 intervenienter, hvis navne fremgår af bilaget til dommen (ved advokaterne J.-P. Montfort, T. Delille og P. Chopova-Leprêtre), Ettengruber GmbH Abbruch und Tiefbau (Dachau, Tyskland), Ettengruber GmbH Recycling und Verwertung (Dachau) (ved advokaterne R. van der Hout, C. Wagner og V. Lemonnier) og TIGER Coatings GmbH & Co. KG (Wels, Østrig) (ved advokaterne R. van der Hout, C. Wagner og V. Lemonnier)

Intervenienter til støtte for sagsøgerne i sag T-283/20: Conseil européen de l'industrie chimique — European Chemical Industry Council (Cefic) (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne D. Abrahams, Z. Romata og H. Widemann), Conseil européen de l'industrie des peintures, des encres d'imprimerie et des couleurs d'art (CEPE) (Bruxelles), British Coatings Federation Ltd (BCF) (Coventry, Det Forenede Kongerige), American Coatings Association, Inc. (ACA) (Washington, DC, De Forenede Stater) (ved advokaterne D. Waelbroeck og I. Antypas), Mytilineos SA (Maroussi, Grækenland) og Delfi-Distomon Anonymos Metallēftiki Etaireia, (Maroussi) (ved advokaterne J.-P. Montfort, T. Delille og P. Chopova-Leprêtre)

Intervenienter til støtte for sagsøgerne i sag T-288/20: Billions Europe Ltd (Stockton-on-Tees), og de øvrige 7 intervenienter, hvis navne fremgår af bilaget til dommen (ved advokaterne J.-P. Montfort, T. Delille og P. Chopova-Leprêtre), Sto SE & Co. KGaA (Stühlingen, Tyskland) (ved advokaterne R. van der Hout, C. Wagner og V. Lemonnier) og Rembrandtin Coatings GmbH (Wien, Østrig) (ved advokaterne R. van der Hout, C. Wagner og V. Lemonnier)

Intervenienter til støtte for sagsøgte i de forenede sager T-279/20 og T-288/20 og i sag T-283/20: Kongeriget Danmark (ved M. Søndahl Wolff, som befuldmægtiget), Den Franske Republik (i de forenede sager T-279/20 og T-288/20 ved T. Stéhelin, W. Zemamta, G. Bain og J.-L. Carré og, i sag T-283/20, ved E. de Moustier og W. Zemamta, som befuldmægtigede), Kongeriget Nederlandene (i sag T-279/20, ved M. Bulterman og C. Schillemans, i sag T-283/20, ved M. Bulterman og J. Langer og, i sag T-288/20, ved M. Bulterman, J. Langer og C. Schillemans, som befuldmægtigede), Kongeriget Sverige (i de forenede sager T-279/20 og T-288/20, ved C. Meyer-Seitz, som befuldmægtiget, og, i sag T-283/20, ved O. Simonsson, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, H. Shev, H. Eklinder og R. Shahsavani Eriksson, som befuldmægtigede) og Det Europæiske Kemikalieagentur (ved A. Hautamäki og J.-P. Trnka, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte i sag T-283/20: Republikken Slovenien (ved V. Klemenc, som befuldmægtiget)

Intervenienter til støtte for sagsøgte i de forenede sager T-279/20 og T-288/20: Europa-Parlamentet (ved C. Ionescu Dima, W. Kuzmienko og B. Schäfer, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved A.-L. Meyer og T. Haas, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med deres søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgerne nedlagt påstand om annullation af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/217 af 4. oktober 2019 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om berigtigelse af nævnte forordning (EUT 2020, L 44, s. 1), for så vidt angår den harmoniserede klassificering og mærkning af titandioxid i pulverform indeholdende mindst 1 % partikler med en diameter på $\leq 10 \mu\text{m}$.

Konklusion

- 1) De forenede sager T-279/20 og T-288/20 og sag T-283/20 forenes med henblik på dommen.
- 2) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/217 af 4. oktober 2019 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om berigtigelse af nævnte forordning, annulleres for så vidt angår den harmoniserede klassificering og mærkning af titandioxid i pulverform indeholdende mindst 1 % partikler med en diameter på $\leq 10 \mu\text{m}$.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af CWS Powder Coatings GmbH, Billions Europe Ltd og de øvrige intervenienter, hvis navne fremgår af bilaget, samt af Ettengruber GmbH Abbruch und Tiefbau, Ettengruber GmbH Recycling und Verwertung og TIGER Coatings GmbH & Co. KG i sag T-279/20, af Billions Europe og de øvrige sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget, samt af Conseil européen de l'industrie chimique — European Chemical Industry Council (Cefic), Conseil européen de l'industrie des peintures, des encres d'imprimerie et des couleurs d'art (CEPE), British Coatings Federation Ltd (BCF), American Coatings Association, Inc. (ACA), Mytilneos SA og Delfi-Distomon Anonymos Metalleftiki Etaireia i sag T-283/20 og af Brillux GmbH & Co. KG, Daw SE, Billions Europe og de øvrige intervenienter, hvis navne fremgår af bilaget, samt af Sto SE & Co. KGaA og Rembrandtin Coatings GmbH i sag T-288/20.
- 4) Kongeriget Danmark, Den Franske Republik, Kongeriget Nederlandene, Kongeriget Sverige, Republikken Slovenien, Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 222 af 6.7.2020.

Rettens dom af 16. november 2022 — Nederlandene mod Kommissionen

(Sag T-469/20) (¹)

(Statsstøtte – nederlandsk lov om forbud mod anvendelse af kul til fremstilling af elektricitet – førtidig lukning af et kulkraftværk, der fremstiller elektricitet – tildeling af en erstatning – afgørelse om ikke at rejse indsigelser – afgørelse, hvorved erstatningen erklæres forenelig med det indre marked – ingen udtrykkelig kvalificering af »statsstøtte« – annullations søgsmål – anfægtelig retsakt – formaliteten – artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) 2015/1589 – retssikkerhed)

(2023/C 24/48)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Nederlandene (ved M. Bulterman, M. de Ree og J. Langer, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved H. van Vliet, B. Stromsky og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Ved søgsmålet anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har Kongeriget Nederlandene nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2020) 2998 final af 12. maj 2020 om statsstøtte SA. 54537 (2020/NN) — Nederlandene, forbud mod anvendelse af kul til fremstilling af elektricitet i Nederlandene

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse C(2020) 2998 final af 12. maj 2020 om statsstøtte SA. 54537 (2020/NN) — Nederlandene, forbud mod anvendelse af kul til fremstilling af elektricitet i Nederlandene, annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 348 af 19.10.2020.

Rettens dom af 23. november 2022 — Bowden og Young mod Europol

(Sag T-72/21) ⁽¹⁾

(Personalesag – midlertidigt ansatte – ansatte i Europol – Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen – intet statsborgerskab i en medlemsstat – opsigelse af kontrakten – ansættelsesvilkårenes artikel 47, litra b), nr. iii) – ansøgning om fravigelse af den betingelse for ansættelse, der er fastsat i ansættelsesvilkårenes artikel 12, stk. 2, litra a) – afslag på fravigelse – begrundelsespligt – ret til at blive hørt – varigheden af den administrative procedure – rimelig frist – berettiget forventning – ligebehandling – tjenestens interesse – omsorgspligt – åbenbart urigtigt skøn)

(2023/C 24/49)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Ian James Bowden (Haag, Nederlandene) og Janey Young (Haag) (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) (ved A. Nunzi, O. Sajin og C. Falmagne, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Sagsøgerne har med deres søgsmål støttet på artikel 270 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelserne truffet af Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) den 30. marts 2020, hvorved agenturet for deres vedkommende afslog at fravige den betingelse om nationalitet, der er fastsat i artikel 12, stk. 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union (herefter »ansættelsesvilkårene«), og følgelig bragte deres respektive kontrakter til ophør på grundlag af ansættelsesvilkårenes artikel 47, litra b), nr. iii).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) frifindes.
- 2) Ian James Bowden og Janey Young betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 98 af 22.3.2021.

Retten dom af 16. november 2022 — Epsilon Data Management mod EUIPO — Epsilon Technologies (EPSILON TECHNOLOGIES)(Sag T-512/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – fortabelsessag – det figurative EU-varemærke EPSILON TECHNOLOGIES – reel brug af varemærket – artikel 18, stk. 1, andet afsnit, litra a), og artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001 – arten af brugen – form, der afviger ved enkeltheder, som ikke forandrer særpræget – brug for de tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret]

(2023/C 24/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Epsilon Data Management LLC (Plano, Texas, De Forenede Stater) (ved advokaterne J. Bussé og C. De Preter)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved I. Harrington, D. Gája og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Epsilon Technologies, SL (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J. Carbonell Callicó og E. Felip Corrius)

Sagens genstand

Med et søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 1. juni 2021 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1611/2020-5 og R 1839/2020-5).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Epsilon Data Management LLC bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og Epsilon Technologies, SL, afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 412 af 11.10.2021.

Retten dom af 16. november 2022 — Grupo Eig Multimedia mod EUIPO — Globalización de Valores CFC & GCI (FORO16)(Sag T-796/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket FORO16 – de ældre EU-figur- og ordmærker Cambio16, Energia16, Cambio16 radio – de ældre nationale figur- og ordmærker, Camb16, DEFENSA Y SEGURIDAD 16, CAMBIO16 DIGITAL, EVENTOS 16, Salón16 – relativ registreringshindring – varemærkefamilie – manglende bevis – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2023/C 24/51)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Grupo Eig Multimedia, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat D. Solana Giménez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Palmero Cabezas og R. Raponi, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Globalización de Valores CFC & GCI, SA (Mairena del Aljarafe, Spanien) (ved advokat I. Sánchez Iglesias)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 20. oktober 2021 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1785/2020-2).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Grupo Eig Multimedia, SL betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 84 af 21.2.2022.

Rettens dom af 23. november 2022 — uwe JetStream mod EUIPO (JET STREAM)

(Sag T-14/22) (¹)

[EU-varemærker – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – ordmærke JET STREAM – absolutte registreringshindringer – mangel på fornødent særpræg – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001]

(2023/C 24/52)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: uwe JetStream GmbH (Schwäbisch Gmünd, Tyskland) (ved advokaterne J. Schneider og C. Nemeč)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 9. november 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1092/2021-4).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) uwe JetStream GmbH betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 119 af 14.3.2022.

Rettens kendelse af 8. november 2022 — Grupa »Lew« mod EUIPO — Lechwerke (GRUPALEW.)(Sag T-672/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – figurmærke GRUPALEW. – det ældre nationale figurmærke LEW – relative registreringshindringer – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – bevis for reel brug – artikel 10, stk. 1, i delegeret forordning (EU) 2018/625 – artikel 71, stk. 1, i delegeret forordning 2018/625 – søgsmålet åbenbart retligt ugrundet]

(2023/C 24/53)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Grupa »LEW« S.A. (Częstochowa, Polen) (ved advokat A. Korbela)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Eberl og E. Markakis, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Lechwerke AG (Augsbourg, Tyskland) (ved advokat N. Gerling)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 17. august 2021 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2763/2019-4).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Grupa »LEW« S.A. bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger.
- 3) Lechwerke AG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 502 af 13.12.2021.

Rettens kendelse af 7. november 2022 — Ortega Montero mod Parlamentet(Sag T-161/22) ⁽¹⁾

(Personalesag – repræsentation af personalet – ændring af Parlamentets personaleudvalgs forretningsorden – udpegning af personalerepræsentanter til de vedtægtsmæssige og administrative organer – vedtægtens artikel 90, stk. 2 – undladelse af at træffe en foranstaltning, der er påbudt i vedtægten – forudgående klage til ansættelsesmyndigheden – søgsmålsfrister – for sent indgivet – afvisning)

(2023/C 24/54)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Maria Del Carmen Ortega Montero (Bruxelles, Belgien) (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved K. Zejdová og M. Windisch, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål støttet på artikel 270 TEUF nedlagt påstand om annullation af, for det første, afgørelsen truffet af Europa-Parlamentets generalsekretær den 20. maj 2021, hvorved denne afslog hendes klage af 19. januar 2021, for det andet, afgørelsen af 21. december 2021, hvorved Europa-Parlamentets generalsekretær afslog hendes anden klage af 18. august 2021, for det tredje, den ændring af artikel 22 i Parlamentets personaleudvalgs forretningsorden, der blev vedtaget den 10. november 2020 og, for det fjerde, afstemningen i personaleudvalget den 10. november 2020 vedrørende erstatningen af en repræsentant i det nævnte udvalg, der var blevet udnævnt til en udvælgelseskomité, samt af alle akter og afgørelser vedtaget i medfør af artikel 22 som ændret i det nævnte udvalgs forretningsorden, herunder af resultaterne af afstemningen, ligeledes den 10. november 2020, vedrørende udpegningen af udvalgets repræsentanter i forskellige udvalg og delegationer.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Maria Del Carmen Ortega Montero bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Parlamentet afholdte omkostninger i sagen.

(¹) EUT C 198 af 16.5.2022.

Rettens kendelse af 8. november 2022 — Growth Finance Plus mod EUIPO (doglover)

(Sag T-231/22) (¹)

[EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket doglover – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]

(2023/C 24/55)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Growth Finance Plus AG (Gommiswald, Schweiz) (ved advokat H. Twelmeier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Ringelhann og T. Klee, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelsen truffet d. 14. februar 2022 af Femte Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag 720/2020-5)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Growth Finance Plus AG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 237 du 20.6.2022.

Rettenns kendelse af 8. november 2022 — Growth Finance Plus mod EUIPO (catlover)(Sag T-232/22) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket catlover – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]

(2023/C 24/56)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Growth Finance Plus AG (Gommiswald, Schweiz) (ved advokat H. Twelmeier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (ved A. Ringelhann og T. Klee, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med søgsmålet støttet på artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 7. februar 2022 af Femte Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 717/2020-5).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Growth Finance Plus AG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 237 af 2.6.2022.

Kendelse afsagt af Rettenns præsident den 11. november 2022 — Belaruskali mod Rådet

(Sag T-528/22 R)

(Særlige rettergangsformer – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Belarus og Belarus' involvering i den russiske aggression mod Ukraine – anmodning om udsættelse af gennemførelsen – ingen uopsættelighed)

(2023/C 24/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Belaruskali AAT (Soligorsk, Belarus) (ved advokat V. Ostrovskis)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J. Rurarz, B. Driessen og A. Boggio Tomasaz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med sin anmodning indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF har sagsøgeren anmodet om udsættelse af gennemførelsen af Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2022/881 af 3. juni 2022 om gennemførelse af afgørelse 2012/642/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Belarus og Belarus' involvering i den russiske aggression mod Ukraine (EUT 2022, L 153, s. 77), for så vidt som denne gennemførelsesafgørelse vedrører sagsøgeren, og Rådets gennemførelsesforordning (UE) 2022/876 af 3. juni 2022 om gennemførelse af artikel 8a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2006 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Belarus og Belarus' involvering i den russiske aggression mod Ukraine (EUT 2022, L 153, s. 1), for så vidt som denne gennemførelsesforordning vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Sag anlagt den 7. oktober 2022 — SD mod EMA

(Sag T-623/22)

(2023/C 24/58)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: SD (ved advokat A. Steindl)

Sagsøgt: Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA)

Sagsøgerens påstande

- EMA's afgørelse af 21. juli 2022 (EMA/254928/2022), hvorved sagsøgerens klage af 4. maj 2022 over EMA's afgørelse af 8. april 2022 (EMA/191392/2022) blev afslået, annulleres.
- Såfremt sagsøgeren gives medhold, tilpligtes EMA at betale de sagsomkostninger, som sagsøgeren har afholdt eller vil være nødsaget til at afholde, og såfremt sagsøgeren ikke gives medhold, tilpligtes EMA af rimelighedshensyn i henhold til artikel 135, stk. 1, i Rettens procesreglement at bære sine egne omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er anlagt til prøvelse af EMA's afgørelse af 21. juli 2022 (EMA/254928/2022), hvorved sagsøgeren blev meddelt afslag på fuld aktindsigt i tre dokumenter. Disse dokumenter vedrører »specific obligation No. 1(a)« (herefter »SO1a«), der udgør en del af de særlige forpligtelser, som er fastsat i Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2020) 9598 final af 21. december 2020 ⁽¹⁾ med hensyn til Comirnaty.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat følgende anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede afgørelse helt eller i det mindste delvist tilsidesætter artikel 4, stk. 2, første led, i forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽²⁾ om beskyttelse af forretningsmæssige interesser.

Redigeringerne er i strid med EMA's andre forskrifter, som finder samtidig anvendelse, og som burde have været inddraget i fortolkningen, og hvoraf der i den anfægtede afgørelse er anlagt en urigtig forståelse. Afgørelsen er endvidere behæftet med en retlig fejl, idet det deri lægges til grund, at der forelå en forretningshemmelighed, og der manglede forståelige beviser vedrørende BionTechs skadepotentiale på grund af kendskabet til SO1a-dokumenterne, der som et afgørende kriterium for at opnå tilladelse ville have krævet offentliggørelse. EMA var som følge af sin myndighedsrolle forpligtet til at give sagsøgeren fuld adgang til de omtvistede samlede data på en måde, der ikke er udtryk for en retlig fejl.

2. Andet anbringende om, at den anfægtede afgørelse helt eller i det mindste delvist tilsidesætter artikel 4, stk. 2, sidste sætningsled, i forordning (EF) nr. 1049/2001 om, at der var en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af dokumenterne.

Afgørelsen er behæftet med en retlig fejl, fordi EMA afviste, at der var en offentlig interesse i SO1a, selv om sagsøgeren i sin klage i tilstrækkelig grad havde gjort opmærksom på sammenhængen mellem SO1a's retlige karakter og adgangen til aktindsigt i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001.

- (¹) Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2020) 9598 final af 21.12.2020 om tilladelse til markedsføring på særlige vilkår i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af det humanmedicinske lægemiddel »Comirnaty-COVID-19 mRNA-vaccine (nukleosidmodificeret)«.
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

Sag anlagt den 7. oktober 2022 — Østrig mod Kommissionen

(Sag T-625/22)

(2023/C 24/59)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Republikken Østrig (ved A. Posch, M. Klamert og F. Koppensteiner, som befuldmægtigede, samt ved advokaterne S. Lünenbürger, K. Reiter og M. Kottmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1214 af 9. marts 2022 om ændring af delegeret forordning (EU) 2021/2139 for så vidt angår økonomiske aktiviteter i visse energisektorer og delegeret forordning (EU) 2021/2178 for så vidt angår offentliggørelse af specifikke oplysninger vedrørende disse økonomiske aktiviteter, offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende af 15. juli 2022, L 188, s. 1-45, annulleres.
- Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har gjort 16 søgsmålsgrunde gældende. De første otte søgsmålsgrunde vedrører atomenergi, de andre otte grunde vedrører fossilgas.

Søgsmålsgrunde vedrørende atomenergi:

1. Første anbringende om, at Kommissionen med vedtagelse af den anfægtede forordning har tilsidesat de grundsætninger og procedureregler, der følger af forordning (EU) 2020/852 (¹) og af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning. Det er med urette blevet undladt at foretage en vurdering af konsekvenserne og at høre offentligheden. Medlemsstatsekspertgruppen og platformen er kun blevet utilstrækkeligt inddraget. Endvidere mangler den vurdering af foreneligheden af den anfægtede forordning med formålene i den europæiske klimalov, som kræves i henhold til denne lovs artikel 6, stk. 4.
2. Andet anbringende om, at den anfægtede forordning tilsidesætter artikel 10, stk. 2, i forordning (EU) 2020/852. Bestemmelsen har fra starten kun kunnet anvendes på kulstofintensive omstillingsaktiviteter, og den omfatter derfor ikke atomenergi med lavemissioner. Under alle omstændigheder opfylder atomenergi ikke de specifikke krav i artikel 10, stk. 2, i forordning (EU) 2020/852. I det mindste er der ikke blevet foretaget en tilstrækkelig undersøgelse ved udarbejdelsen af den anfægtede forordning, og den er behæftet med en begrundelsesmangel. For så vidt tilsidesætter den også artikel 19, stk. 1, litra f) og g), i forordning (EU) 2020/852 og det primærretlige forsigtighedsprincip.
3. Tredje anbringende om, at klassificeringen af atomenergi som miljømæssigt bæredygtig tilsidesætter DNSH-kriteriet i henhold til artikel 17 og artikel 19, stk. 1, litra f) og g), i forordning (EU) 2020/852 og det primærretlige forsigtighedsprincip. Kommissionen opfylder ikke det beskyttelsesniveau og de dokumentationskrav, der kræves i

henhold til forordning (EU) 2020/852. Den har underkendt risiciene for en væsentlig skade på flere af de beskyttede miljømål ved alvorlige reaktorulykker og højradioaktivt affald. En betydelig skade på miljømålet om tilpasning til klimaforandringerne er heller ikke tilstrækkeligt sikkert udelukket. Derudover tilsidesættes kravet om en livscyklusvurdering. I det mindste er der, henset til de nævnte punkter, ikke blevet foretaget en tilstrækkelig undersøgelse ved udarbejdelsen af den anfægtede forordning, og den er behæftet med en begrundelsesmangel.

4. Fjerde anbringende om, at de i den anfægtede forordning fastsatte tekniske screeningskriterier ikke formår at udelukke væsentlige skader på miljømålene. De tekniske screeningskriterier tilsidesætter DNSH-kriteriet i henhold til artikel 17 og artikel 19, stk. 1, litra f), i forordning (EU) 2020/852 og det primærretlige forsigtighedsprincip. Også for så vidt underkendes beskyttelsesniveauet og dokumentationskravene, ikke kun med hensyn til alvorlige reaktorulykker og højradioaktivt affald, men også med hensyn til den normale drift. Det er ikke tilstrækkeligt sikkert udelukket, at der vil ske en væsentlig skade på miljømålet om tilpasning til klimaforandringerne. De tekniske screeningskriterier, der er fastsat i bilag II til den anfægtede forordning, står desuden tilbage for dem, der fremgår af bilag I, uden at der foreligger en begrundelse herfor. Med hensyn til de tekniske screeningskriterier er der i det mindste ikke blevet foretaget en tilstrækkelig undersøgelse ved udarbejdelsen af den anfægtede forordning, og den er behæftet med en begrundelsesmangel.
5. Femte anbringende om, at for så vidt som den anfægtede forordning klassificerer atomenergi som et væsentligt bidrag til tilpasningen til klimaforandringerne, tilsidesætter den artikel 11 og artikel 19, stk. 1, litra f), i forordning (EU) 2020/8532 og forsigtighedsprincippet.
6. Sjette anbringende om, at den anfægtede forordning tilsidesætter artikel 19, stk. 1, litra k), i forordning (EU) 2020/852. De tekniske screeningskriterier opfylder ikke kravet om let at kunne anvendes og verificeres.
7. Syvende anbringende om, at den anfægtede forordning på grund af den markedsopdeling, som foretages med klassificeringen af atomenergi som miljømæssig bæredygtig, tilsidesætter formålet med forordning (EU) 2020/852 og kravet om at garantere dens effektive virkning.
8. Ottende anbringende om, at den fortolkning af forordning (EU) 2020/852, der ligger til grund for den anfægtede forordning, hvorefter EU-lovgiver har ladet spørgsmålet stå åbent og overgivet det til Kommissionen, tilsidesætter væsentlighedsforbeholdet i henhold til artikel 290 TEUF. Dette kræver, at EU-lovgiver selv træffer en afgørelse om optagelse af atomenergi i klassificeringen. EU-lovgiver har imødekommet dette forbehold, og den har udelukket klassificeringen af atomenergi som miljømæssig bæredygtig.

Søgsmålsgrunde vedrørende fossilgas:

9. Første anbringende om, at Kommissionen for så vidt angår de økonomiske aktiviteter vedrørende fossilgas ved udstedelsen af den anfægtede forordning har tilsidesat de grundsætninger og proceduremæssige regler, der følger af forordning (EU) 2020/852 og af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning. Uddybningerne vedrørende atomenergi gælder tilsvarende.
10. Andet anbringende om, at den anfægtede forordning tilsidesætter artikel 10, stk. 2, og artikel 19, stk. 1, litra f) og g), i forordning (EU) 2020/852 samt det primærretlige forsigtighedsprincip, i det mindste for så vidt som den for aktiviteter i forbindelse med fossilgas fastsætter tærskler på 270 g CO₂e/kWh og årligt 550 kg CO₂e/kW over 20 år. Den anfægtede forordning hviler på en ulovlig fravigelse fra betingelsen om, at der med hensyn til omstillingsaktiviteter som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EU) 2020/852 ikke må findes teknologisk og økonomisk gennemførlige alternativer. Derudover er tærsklerne ikke i overensstemmelse med 1,5 C-målet i Parisaftalen om modvirkning af klimaændringer og Unionens klimamål. Da tærsklerne kun er forbundet med de direkte drivhusgasemissioner, tilsidesættes også kravet om en livscyklusvurdering. Tærsklerne opfylder heller ikke de bedste præstationer i sektoren eller i industrien, forhindrer udviklingen af lavemissionsalternativer og fører til ulovlige fastlåsningsvirkninger. I det mindste er der for så vidt ikke blevet foretaget en tilstrækkelig undersøgelse ved udarbejdelsen af den anfægtede forordning, og den er behæftet med en begrundelsesmangel.
11. Tredje anbringende om, at optagelsen af 270 g- og 550 kg-grænseværdien i den anfægtede forordning tilsidesætter det i artikel 19, stk. 1, litra a) og j), i forordning (EU) 2020/85 fastsatte krav om teknologineutralitet og forbuddet mod forskelsbehandling.

12. Fjerde anbringende om, at den anfægtede forordning tilsidesætter DNSH-kriteriet i henhold til artikel 17 og artikel 19, stk. 1, litra f) og g), i forordning (EU) 2020/852 og det primærretlige forsigtighedsprincip. På grund af 270 g- og 550 kg-grænseværdierne mangler ikke alene et væsentligt bidrag til modvirkningen af klimaændringerne, denne bliver også skadet betydeligt.
13. Femte anbringende om, at for så vidt som der i den anfægtede forordning foretages en klassificering af fossilgas som væsentligt bidrag til tilpasningen til klimaændringer, er den i strid med artikel 11 og artikel 19, stk. 1, litra f), i forordning (EU) 2020/852 og forsigtighedsprincippet.
14. Sjette anbringende om, at den anfægtede forordning tilsidesætter artikel 19, stk. 1, litra i), i forordning (EU) 2020/852. I betragtning af det tiltagende økonomiske pres på fossilgas som energikilde, medfører dens optagelse i klassificeringen i det mindste en betydelig risiko for, at der tilvejebringes værdiløse aktiver.
15. Syvende anbringende om, at den anfægtede forordning tilsidesætter artikel 19, stk. 1, litra k), i forordning (EU) 2020/852. De tekniske screeningskriterier opfylder ikke kravet om let at kunne anvendes og verificeres for så vidt angår fossilgas.
16. Ottende anbringende om, at den anfægtede forordning på grund af den markedsopdeling, som foretages med klassificeringen af fossilgas som miljømæssig bæredygtig, tilsidesætter formålet med forordning (EU) 2020/852 og kravet om at garantere dens effektive virkning.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18.6.2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT 2020, L 198, s. 13).

Sag anlagt den 10. oktober 2022 — Repasi mod Kommissionen

(Sag T-628/22)

(2023/C 24/60)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: René Repasi (Karlsruhe, Tyskland) (ved advokaterne H.-G. Kamann og D. Fouquet samt ved professorerne F. Kainer og M. Nettesheim)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1214 af 9. marts 2022 om ændring af delegeret forordning (EU) 2021/2139 for så vidt angår økonomiske aktiviteter i visse energisektorer og delegeret forordning (EU) 2021/2178 for så vidt angår offentliggørelse af specifikke oplysninger vedrørende disse økonomiske aktiviteter, offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende af 15. juli 2022, L 188, s. 1, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et enkelt anbringende.

Den anfægtede delegerede forordning (EU) 2022/1214 tilsidesætter artikel 290, stk. 1, andet afsnit, TEUF, sammenholdt med artikel 2 TEU, artikel 10, stk. 1, TEU, artikel 13, stk. 1, TEU, og artikel 14, stk.1, TEU, konkretiseret ved sagsøgerens sekundærretlige parlamentariske deltagelsesrettigheder, navnlig i henhold til artikel 6, stk. 1, første punktum, i retsakt om direkte valg, artikel 2, litra f), i statuten for medlemmerne samt artikel 177 og 218, stk. 1, i Europa-Parlamentets forretningsorden.

Sagsøgeren har en individuel ret til at deltage i en korrekt lovgivningsprocedure, hvilket følger af sagsøgerens status som medlem af Europa-Parlamentet, jf. artikel 2 TEU, artikel 10, stk. 1, TEU, artikel 13, stk. 1, TEU, og artikel 14, stk. 1, TEU, konkretiseret ved sagsøgerens sekundærretlige parlamentariske deltagelsesrettigheder, navnlig i henhold til artikel 6, stk. 1, første punktum, i retsakten om direkte valg, artikel 2, litra f), i statuttten for medlemmerne samt artikel 177 og 218, stk. 1, i Europa-Parlamentets forretningsorden. Ved udstedelsen af den anfægtede delegerede forordning på grundlag af artikel 290 TEUF i stedet for at indlede den faktisk korrekte almindelige lovgivningsprocedure i henhold til artikel 289 TEUF ved et tilsvarende forslag, tilsidesatte Europa-Kommissionen ikke kun Europa-Parlamentets institutionelle lovgivningsret i henhold til artikel 14, stk. 1, TEU, artikel 289 TEUF og artikel 294 TEUF og princippet om institutionel ligevægt i henhold til artikel 13, stk. 2, første punktum, TEU, men også sagsøgerens individuelle ret til at deltage i en korrekt lovgivningsprocedure på direkte og individuel måde. Et medlem af Europa-Parlamentet kan anlægge sag til prøvelse af et andet EU-organs tilsidesættelse af ordningen for kompetencefordeling eller af væsentlige formforskrifter eller magtfordrejning ved et annullationsøgsmål i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF, for så vidt som dette medlems ret til at deltage i korrekt lovgivning er blevet tilsidesat, med henblik på at få sagen indbragt for Europa-Parlamentet.

Det forhold, at energiproduktion ved fossilbaseret naturgas og kernekraft er blevet klassificeret som miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter som omhandlet i taksonomiforordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 udgør — uafhængigt af den politiske holdning — et væsentligt aspekt på området for fremme af bæredygtige investeringer, da det er et yderst politisk aspekt, hvilket i henhold til artikel 290, stk. 1, andet afsnit, TEUF er forbeholdt en lovgivningsmæssig retsakt i henhold til artikel 289 TEUF. Kommissionen har ved vedtagelsen af den anfægtede delegerede forordning — uafhængigt af dennes materielle lovlighed — overskredet sine beføjelser og tilsidesat princippet om institutionel ligevægt i henhold til artikel 13, stk. 2, første punktum, TEU. Heri ligger samtidig en tilsidesættelse af Europa-Parlamentets lovgivningsret og af sagsøgerens demokratisk-parlamentariske ret til at deltage i en korrekt lovgivningsprocedure.

Sag anlagt den 10. oktober 2022 — ZR mod EUIPO

(Sag T-634/22)

(2023/C 24/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ZR (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Champetier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Sagsøgerens påstande

- Den afgørelse, der blev truffet af ansættelsesmyndigheden ved EUIPO den 14. december 2021 og meddelt samme dag, hvorved sagsøgeren blev underrettet om, at der ville blive udbetalt et beløb på 5 000 EUR til sagsøgeren med henblik på at efterleve den dom, der var afsagt af Retten den 13. januar 2021 i sag T-610/18, ZR mod EUIPO, annulleres.
- Om fornødent annulleres den afgørelse, der blev truffet af formanden for administrationsrådet for EUIPO den 28. juni 2022 og meddelt samme dag om afslag på den klage, som sagsøgeren i medfør af EU-tjenestemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2, havde indgivet til prøvelse af afgørelsen af 14. december 2021.
- Sagsøgeren tilkendes erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, der angiveligt er lidt.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat følgende anbringender.

1. Med det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 266 TEUF og af ligebehandlingsprincippet som fastsat i artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, eftersom sagsøgeren er blevet behandlet anderledes i forhold til de andre ansøgere, der deltog i udvælgelsesproceduren.

Beløbet på 5 000 EUR kan ikke anses for at bringe sagsøgeren i en situation, der svarer til situationen for de andre ansøgere, som — fordi ligebehandlingsprincippet blev tilsidesat — blev opført på reservelisten eller modtog en mere fordelagtig erstatning.

2. Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af retten til forsvar/retten til effektive retsmidler som sikret ved artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, af princippet om god forvaltning, af omsorgspligten og af begrundelsespligten som sikret ved artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Hvad angår tilsidesættelsen af retten til forsvar/retten til effektive retsmidler har sagsøgeren gjort gældende, at EUIPO's eneste begrundelse for afslaget på at overveje en forflyttelse skyldes den omstændighed, at sagsøgeren udøvede sin ret til at indgive en klage. Den omstændighed alene, at sagsøgeren indgav en klage kan ikke påberåbes som en gyldig begrundelse for myndighedens manglende korrekte opfyldelse af dommen i sag T-610/18, ZR mod EUIPO.

Hvad angår tilsidesættelsen af princippet om god forvaltning, af omsorgspligten og af begrundelsespligten bemærkes følgende:

- For det første undlod EUIPO at tage hensyn til alle de omstændigheder, som kunne have indflydelse på dets afgørelse, idet retsligt holdbare løsninger blev forkastet og alternative løsninger blev ignoreret.
- For det andet kan det ikke hævdes, at korrespondancen mellem sagsøgeren og EUIPO, der vedrørte en mulighed, som myndigheden overvejede, udgjorde en omfattende dialog, der havde til formål at finde en retfærdig løsning.

Sag anlagt den 8. november 2022 — van der Linde mod EDPS

(Sag T-678/22)

(2023/C 24/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Frank van der Linde (Nederlandene) (ved advokat C. Forget)

Sagsøgt: Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS)

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse stadfæstes ⁽¹⁾, for så vidt som Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) derved pålægger Europol at give sagsøgeren adgang til alle oplysninger, som vedrører ham, i henhold til artikel 36, stk. 2, i forordning 2022/991 ⁽²⁾.
- I øvrigt annulleres EDPS' afgørelse, for så vidt som den ikke giver sagsøgeren tilstrækkelige garantier, eftersom den hverken fastsætter en frist for dens gennemførelse eller tvangsbøder og heller ikke pålægger Europol en tilstrækkelig sanktion, hvilket indebærer, at sagsøgeren de facto fratages retten til aktindsigt og retten til en effektiv retsbeskyttelse i henhold til chartrets artikel 8 og artikel 47.
- Subsidiært tilkendes sagsøgeren et foreløbigt beløb på 1 EUR for ikke-økonomisk skade.
- Under alle omstændigheder tilpligtes EDPS at betale sagsomkostningerne med et beløb svarende til det af sagsøgeren anførte.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et anbringende om tilsidesættelse af artikel 8 og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

- (¹) Afgørelse af 8.9.2022 fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse i klagesag 2020 — 0908 mod Den Europæiske Unions Agentur for Rets håndhævelsessamarbejde (Europol).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/991 af 8.6.2022 om ændring af forordning (EU) 2016/794 for så vidt angår Europolis samarbejde med private parter, Europolis behandling af personoplysninger til støtte for strafferetlige efterforskninger og Europolis rolle inden for forskning og innovation (EUT 2022, L 169, s. 1).

Sag anlagt den 14. november 2022 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-681/22)

(2023/C 24/63)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved A. Gavela Llopis og M.J. Ruiz Sánchez, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/1614 (¹) af 15. september 2022 om fastlæggelse af de eksisterende dybhavsfiskeriområder og opstilling af en liste over områder, hvor sårbare marine økosystemer vides at forekomme eller sandsynligvis forekommer, annulleres, for så vidt angår oprettelsen af listen over områder, hvor sårbare marine økosystemer vides at forekomme eller sandsynligvis forekommer, som omhandlet i forordningens artikel 2 og bilag II.
- Det fastslås desuden, at artikel 9, stk. 6 og 9, i forordning 2016/2336 (²) er ugyldig, jf. artikel 277 TEUF.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om, at gennemførelsesforordning 2022/1614 tilsidesætter grundforordningen og proportionalitetsprincippet, for så vidt som den fastlægger områderne, hvor sårbare marine økosystemer vides at forekomme eller sandsynligvis forekommer.

— Det gøres i den forbindelse gældende, at:

- 1) Den omstændighed, at der ikke blev foretaget en konsekvensanalyse vedrørende anvendelsen af passive dybhavsfiskeredskaber, udgør en tilsidesættelse af grundforordningen og af proportionalitetsprincippet.
- 2) Fastlæggelsen af de områder, hvor sårbare marine økosystemer vides at forekomme eller sandsynligvis forekommer, udgør en tilsidesættelse af grundforordningen og af proportionalitetsprincippet.

2. Andet anbringende om en ulovlighedsindsigelse med hensyn til artikel 9, stk. 6 og 9, i forordning 2016/2336.

— Det gøres i den forbindelse gældende, at:

- 1) Henvisningen til en gennemførelsesforordning med henblik på at fuldføre væsentlige elementer af forordning 2016/2336 udgør en tilsidesættelse af artikel 291 TEUF.

- 2) Det vilkårlige forbud mod fiskeri med bundredskaber i alle områder, hvor sårbare marine økosystemer vides at forekomme eller sandsynligvis forekommer, udgør en tilsidesættelse af reglerne for den fælles fiskeripolitik og proportionalitetsprincippet.

- (¹) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/1614 af 15.9.2022 om fastlæggelse af de eksisterende dybhavsfiskeriområder og opstilling af en liste over områder, hvor sårbare marine økosystemer vides at forekomme eller sandsynligvis forekommer (EUT 2022, L 242, s. 1).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2336 af 14.12.2016 om fastlæggelse af særlige betingelser for fiskeriet efter dybhavsbestande i det nordøstlige Atlanterhav og bestemmelser for fiskeriet i internationale farvande i det nordøstlige Atlanterhav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002 (EUT 2016, L 354, s. 1).

Sag anlagt den 11. november 2022 — Newalliance mod Kommissionen

(Sag T-683/22)

(2023/C 24/64)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Newalliance Comércio Internacional, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (ved advokaterne S. Gemas Donário og S. Soares)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2020) 8550 final af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) gennemført af Portugal for Zona Franca da Madeira (ZFM) — ordning III annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er blevet gjort gældende i forbindelse med sag T-553/22, Thorn Investments mod Kommissionen.

Sag anlagt den 11. november 2022 — Norwood mod Kommissionen

(Sag T-684/22)

(2023/C 24/65)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Norwood — Trading e Serviços, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (ved advokaterne S. Gemas Donário S. Soares)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2020) 8550 final af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) gennemført af Portugal for Zona Franca da Madeira (ZFM) — ordning III annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er blevet gjort gældende i forbindelse med sag T-553/22, Thorn Investments mod Kommissionen.

Sag anlagt den 11. november 2022 — Lycatelcom mod Kommissionen**(Sag T-685/22)**

(2023/C 24/66)

*Processprog: portugisisk***Parter**

Sagsøger: Lycatelcom, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (ved advokaterne S. Gemas Donário og S. Soares)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2020) 8550 final af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) gennemført af Portugal for Zona Franca da Madeira (ZFM) — ordning III annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er blevet gjort gældende i forbindelse med sag T-553/22, Thorn Investments mod Kommissionen.

Sag anlagt den 11. november 2022 — Kingbird mod Kommissionen**(Sag T-686/22)**

(2023/C 24/67)

*Processprog: portugisisk***Parter**

Sagsøger: Kingbird — Consultores e Serviços, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (ved advokaterne S. Gemas Donário og S. Soares)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2020) 8550 af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) gennemført af Portugal for Zona Franca da Madeira (ZFM) — ordning III annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremsat fem anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til de i T-553/22, Thorn Investments mod Kommissionen, fremsatte

Sag anlagt den 11. november 2022 — Standbycom mod Kommissionen**(Sag T-687/22)**

(2023/C 24/68)

*Processprog: portugisisk***Parter**

Sagsøger: Standbycom, Unipessoal, Lda (Zona Franca Da Madeira) (Funchal, Portugal) (ved advokaterne S. Gemas Donário og S. Soares)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2020) 8550 final af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) gennemført af Portugal for Zona Franca da Madeira (ZFM) — ordning III annulleres.;
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er blevet gjort gældende i forbindelse med sag T-553/22, Thorn Investments mod Kommissionen.

Sag anlagt den 11. november 2022 — Kiana mod Kommissionen**(Sag T-690/22)**

(2023/C 24/69)

*Processprog: portugisisk***Parter**

Sagsøger: Kiana, Lda (Funchal, Portugal) (ved advokaterne S. Gemas Donário og S. Soares)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2020) 8550 final af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) gennemført af Portugal for Zona Franca da Madeira (ZFM) — ordning III annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er blevet gjort gældende i forbindelse med sag T-553/22, Thorn Investments mod Kommissionen.

Sag anlagt den 12. november 2022 — Dabrezco Internacional mod Kommissionen**(Sag T-692/22)**

(2023/C 24/70)

*Processprog: portugisisk***Parter**

Sagsøger: Dabrezco Internacional, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (ves advokaterne S. Gemas Donário og S. Soares)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2020) 8550 final af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) gennemført af Portugal for Zona Franca da Madeira (ZFM) — ordning III annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er blevet gjort gældende i forbindelse med sag T-553/22, Thorn Investments mod Kommissionen.

Sag anlagt den 12. november 2022 — Hilza mod Kommissionen**(Sag T-693/22)**

(2023/C 24/71)

*Processprog: portugisisk***Parter**

Sagsøger: Hilza — Pharmaceuticals, Sociedade Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (ved advokaterne S. Gemas Donário og S. Soares)

Sagsøgt: Eruopa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2020) 8550 final af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) gennemført af Portugal for Zona Franca da Madeira (ZFM) — ordning III annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er blevet gjort gældende i forbindelse med sag T-553/22, Thorn Investments mod Kommissionen.

Sag anlagt den 12. november 2022 — Khayamedia mod Kommissionen**(Sag T-695/22)**

(2023/C 24/72)

*Processprog: portugisisk***Parter**

Sagsøger: Khayamedia Comércio Internacional de Eventos Desportivos, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (ved advokaterne S. Gemas Donário og S. Soares)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2020) 8550 final af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) gennemført af Portugal for Zona Franca da Madeira (ZFM) — ordning III annulleres.;
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er blevet gjort gældende i forbindelse med sag T-553/22, Thorn Investments mod Kommissionen.

Sag anlagt den 12. november 2022 — Fratelli Cosulich mod Kommissionen**(Sag T-696/22)**

(2023/C 24/73)

*Processprog: portugisisk***Parter**

Sagsøger: Fratelli Cosulich, Unipessoal, SA (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (ved advokaterne S. Gemas Donário og S. Soares)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens/Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse C(2020) 8550 final af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) gennemført af Portugal for Zona Franca da Madeira (ZFM) — ordning III annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er blevet gjort gældende i forbindelse med sag T-553/22, Thorn Investments mod Kommissionen

Sag anlagt den 12. november 2022 — Ommiacrest mod Kommissionen**(Sag T-697/22)**

(2023/C 24/74)

*Processprog: portugisisk***Parter**

Sagsøger: Ommiacrest Trading, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (ved advokaterne S. Gemas Donário og S. Soares)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2020) 8550 final af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) gennemført af Portugal for Zona Franca da Madeira (ZFM) — ordning III annulleres.;
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er blevet gjort gældende i forbindelse med sag T-553/22, Thorn Investments mod Kommissionen.

Sag anlagt den 12. november 2022 — Swan Lake mod Kommissionen**(Sag T-698/22)**

(2023/C 24/75)

*Processprog: portugisisk***Parter**

Sagsøger: Swan Lake Serviços e Consultores, Sociedade Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (ved advokaterne S. Gemas Donário og S. Soares)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2020) 8550 final af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) gennemført af Portugal for Zona Franca da Madeira (ZFM) — ordning III annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er blevet gjort gældende i forbindelse med sag T-553/22, Thorn Investments mod Kommissionen.

Sag anlagt den 12. november 2022 — Seamist mod Kommissionen**(Sag T-699/22)**

(2023/C 24/76)

*Processprog: portugisisk***Parter**

Sagsøger: Seamist, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (ved advokaterne S. Gemas Donário og S. Soares)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2020) 8550 final af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) gennemført af Portugal for Zona Franca da Madeira (ZFM) — ordning III annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er blevet gjort gældende i forbindelse med sag T-553/22, Thorn Investments mod Kommissionen.

Sag anlagt den 12. november 2022 — Pamastock Investments mod Kommissionen**(Sag T-701/22)**

(2023/C 24/77)

*Processprog: portugisisk***Parter**

Sagsøger: Pamastock Investments, SA (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (ved advokaterne S. Gemas Donário og S. Soares)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2020) 8550 final af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) gennemført af Portugal for Zona Franca da Madeira (ZFM) — ordning III annulleres.;
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er blevet gjort gældende i forbindelse med sag T-553/22, Thorn Investments mod Kommissionen.

Sag anlagt den 12. november 2022 — TA mod Kommissionen**(Sag T-702/22)**

(2023/C 24/78)

*Processprog: portugisisk***Parter**

Sagsøger: TA (ved advokaterne A. Ferreira Correia og R. da Palma Borges)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelses artikel 1 og 4 annulleres som følge af en begrundelsesmangel, for så vidt som disse bestemmelser finder anvendelse på de begunstigede, idet de er arbejdstagere, som ikke er bosiddende i denne region i den yderste periferi, eller de begunstigede opnår indtjening fra transaktioner andre steder end regionen i den yderste periferi.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet anlagt til prøvelse af Kommissionens afgørelse (EU) 2022/1414 af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) gennemført af Portugal for Zona Franca da Madeira (ZFM) — ordning III (meddelt under nummer C(2020) 8550) (EUT 2022, L 217, s. 49) har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

Med det første anbringende gøres det gældende, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en begrundelsesmangel.

Med det andet anbringende gøres det gældende, at den anfægtede afgørelse er behæftet med et urigtigt skøn og en retlig fejl, for så vidt som det i afgørelsen blev fastslået, at støtten til virksomheder, som var etableret i regionen, men som havde forbindelse til udlandet, ikke var forenelig med det indre marked som omhandlet i artikel 107, stk. 3, TEUF.

Med det tredje anbringende gøres det gældende, at den anfægtede afgørelse er behæftet med et urigtigt skøn og en retlig fejl, for så vidt som det i afgørelsen blev fastslået, at støtten til virksomheder, som var etableret i regionen, men som opretholdt visse ansættelsesforhold med arbejdstagere, som ikke vedvarende befandt sig i regionen i den yderste periferi, ikke var forenelig med det indre marked som omhandlet i artikel 107, stk. 3, TEUF.

Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at den anfægtede afgørelse er behæftet med et urigtigt skøn og en retlig fejl, for så vidt som det i afgørelsen blev fastslået, at den støtte til virksomhederne, som ikke oversteg loftet i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte af 2007 og den generelle gruppefritagelsesforordning fra 2014, ikke var forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 3, TEUF.

Med det femte anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af de almindelige EU-retlige principper om retssikkerhed, beskyttelse af den berettigede forventning og legalitetsprincippet.

Sag anlagt den 12. november 2022 — Everblacks Towage mod Kommissionen

(Sag T-703/22)

(2023/C 24/79)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Everblacks Towage — Serviços Marítimos, Sociedade Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (ved advokaterne A. Ferreira Correia og R. da Palma Borges)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelses artikel 1 og 4 annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet anlagt til prøvelse af Kommissionens afgørelse (EU) 2022/1414 af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) gennemført af Portugal for Zona Franca da Madeira (ZFM) — ordning III (meddelt under nummer C(2020) 8550) (EUT 2022, L 217, s. 49) har sagsøgeren fremsat seks anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er fremsat i sag T-702/22, TA mod Kommissionen.

Sag anlagt den 12. november 2022 — Poppysle mod Kommissionen

(Sag T-704/22)

(2023/C 24/80)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Poppysle — Comércio Internacional e Serviços, Sociedade Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (ved advokaterne A. Ferreira Correia og R. da Palma Borges)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelses artikel 1 og 4 annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet anlagt til prøvelse af Kommissionens afgørelse (EU) 2022/1414 af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) gennemført af Portugal for Zona Franca da Madeira (ZFM) — ordning III (meddelt under nummer C(2020) 8550) (EUT 2022, L 217, s. 49) har sagsøgeren fremsat seks anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er fremsat i sag T-702/22, TA mod Kommissionen.

Sag anlagt den 17. november 2022 — Illumina mod Kommissionen

(Sag T-709/22)

(2023/C 24/81)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Illumina, Inc. (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater) (ved Barristers D. Beard, B. Cullen og J. Holmes samt advokaterne F. González Díaz, M. Siragusa, G. Rizza, N. Latronico og L. Bitsakou)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2022) 6454 final af 6. september 2022 om en fusions uforenelighed med det indre marked og EØS-aftalens funktion (Sag COMP/M.10188 — Illumina/Grail) annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat ti anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl ved ikke at tage stilling til, om transaktionen er omfattet af det territoriale anvendelsesområde for EU-fusionsforordningen, og ved at anse sig for kompetent til at undersøge og forbyde transaktionen uden at analysere, hvorvidt sidstnævnte havde den nødvendige tilknytning og forudsigt ville få umiddelbare og væsentlige virkninger i EØS.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at Kommissionen tilsidesatte sagsøgerens ret til forsvar ved at undlade at udstede en supplerende klagepunktsmeddelelse. Kommissionen supplerede i væsentlig grad indsigelsen om, at sagsøgeren har evnen og incitamentet til at udsætte Grail's formodede konkurrenter for afskærmning, navnlig ved at indføre en kvantitativ analyse i den første sagsfremstillingsmeddelelse.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Kommissionen ikke har løftet sin bevisbyrde hverken i henhold til kriteriet om en stor sandsynlighed eller en sandsynlighedsvurdering.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl samt begik faktiske fejl og anlagde urigtige skøn ved at anvende en definition af de relevante markeder, som a) skaber en kunstig sondring mellem udviklings- og markedsføringsstadiet for NGS-baserede (næste generations sekventering) tests til screening for af kræft (ECD), b) konstaterer, at der forelå substituerbarhed mellem forskellige NGS-baserede ECD, DAC (diagnostisk hjælpemiddel for kræft) og MRD (minimal resterende sygdom) test på det formodede udviklingsstadium, og c) konstatere, at der forelå innovationssubstituerbarhed mellem NGS-baserede (Grail's Galleri-test) tests til tidlig screening for flere eller bestemte former for kræft.
5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl samt begik faktiske fejl og anlagde urigtige skøn ved ikke at anse det åbne bud for at være en del af den faktiske situation i forbindelse med vurderingen af sagsøgerens angivelige evne eller incitament til at anvende strategier for inputafskærmning samt transaktionens effektivitetsgevinster og indvirkning på den effektive konkurrence.
6. Med det sjette anbringende gøres det gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl samt begik faktiske fejl og anlagde urigtige skøn ved at hævde, at transaktionen ville føre til Illuminas mulighed for at afskærme.
7. Med det syvende anbringende gøres det gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl samt begik faktiske fejl og anlagde urigtige skøn ved at gøre gældende, at Illumina ville have et incitament til at afskærme.

8. Med det ottende anbringende gøres det gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl samt begik faktiske fejl og anlagde urigtige skøn ved at anføre, at transaktionen ville få en direkte og skadelig indvirkning på den faktiske konkurrence i de seks referencelande eller EØS.
9. Med det niende anbringende gøres det gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl samt begik faktiske fejl og anlagde urigtige skøn ved at afvise parternes argumenter om, at transaktionen ville fremskynde lanceringen af Galleri i EØS med mindst fem år og redde tusindvis af liv, og at en internalisering af Illuminas marginer ved salg af NGS-systemer til Grail ville eliminere dobbelte avancer og føre til væsentlige besparelser for medlemsstaternes nationale sundhedssystemer og skatteyderne ved at nedbringe omkostningerne til kræftbehandling. Transaktionens effektivitetsgevinster ville i modsætning til det af Kommissionen hævdede være fusionsspecifikke, kunne kontrolleres og gavne forbrugerne.
10. Med det tiende anbringende gøres det gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl samt begik faktiske fejl og anlagde urigtige skøn ved at afvise Illuminas omfangsrige korrigerende foranstaltninger, der ikke kun omfattede det åbne bud, men også licenser, fritagelse samt tilsagn om ikke at søge fuldbyrdelse, som ville have lettet upstream-adgangen og udvidelsesmulighederne for Illuminas konkurrenter.

Sag anlagt den 14. november 2022 — Nutmark mod Kommissionen

(Sag T-714/22)

(2023/C 24/82)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Nutmark Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (ved advokaterne P. Vidal Matos og F. Lança Martins)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres i sin helhed.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet anlagt til prøvelse af Kommissionens afgørelse (EU) 2022/1414 af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) gennemført af Portugal for Zona Franca da Madeira (ZFM) — ordning III (meddelt under nummer C(2020) 8550) (EUT 2022, L 217, s. 49) har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

Med det første anbringende gøres det gældende, at der er begået en retlig fejl som følge af en ukorrekt identificering af referenceordningen, hvorved der er sket en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, TEU, artikel 107, stk. 1, TEUF og artikel 263 TEUF.

Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er begået en retlig fejl, idet det ikke er godtgjort, at ordning III for Zona Franca da Madeira udgør en fravigelse af den referencebeskatningsordning, som indførte en sondring mellem økonomiske aktører, der befinder sig i en ensartet faktisk og retlig situation, hvorved der er sket en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF.

Med det tredje anbringende gøres det gældende, at der er begået en retlig fejl ved vurderingen af opfyldelsen af de relevante krav for den korrekte gennemførelse af Ordning III for Zona Franca da Madeira, for så vidt som Den Portugisiske Republik ikke med henblik herpå vedtog kriterier, der er i overensstemmelse med artikel 107, stk. 1, TEUF.

Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at der er begået en retlig fejl, for så vidt som retssikkerhedsprincippet, der er fastsat i artikel 16, stk. 1, i Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 [TEUF], er blevet tilsidesat.

Med det femte anbringende gøres det gældende, at der er begået en retlig fejl, idet den private ejendomsret, der er fastsat i artikel 1 i tillægsprotokollen til den europæiske menneskerettighedskonventionen, er blevet krænket.

Sag anlagt den 14. november 2022 — Piamark mod Kommissionen

(Sag T-715/22)

(2023/C 24/83)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Piamark, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (ved advokaterne P. Vidal Matos og F. Lança Martins)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres i sin helhed.

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet anlagt til prøvelse af Kommissionens afgørelse (EU) 2022/1414 af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) gennemført af Portugal for Zona Franca da Madeira (ZFM) — ordning III (meddelt under nummer C(2020) 8550) (EUT 2022, L 217, s. 49) har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

Med det første anbringende gøres det gældende, at der er begået en retlig fejl som følge af en ukorrekt identificering af referenceordningen, hvorved der er set bort fra, at Den Portugisiske Republik har selvstændige beføjelser til at fastsætte kriterierne for at være omfattet af Ordning III for Zona Franca da Madeira samt beskatningskriterierne med henblik på opfyldelsen af disse krav, hvorved der er sket en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, TEU, artikel 107, stk. 1, TEUF og artikel 263 TEUF.

Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er begået en retlig fejl ved vurderingen af opfyldelsen af de relevante krav for den korrekte gennemførelse af Ordning III for Zona Franca da Madeira, for så vidt som Den Portugisiske Republik ikke med henblik herpå vedtog kriterier, der er i overensstemmelse med artikel 107, stk. 1, TEUF.

Med det tredje anbringende gøres det gældende, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en retlig fejl som følge af en begrundelsesmangel, idet det ikke er godtgjort, at ordning III for Zona Franca da Madeira kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og fordreje konkurrencevilkårene, hvorved der er sket en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, artikel 263 TEUF og artikel 296, stk. 2, TEUF.

Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at der er begået en retlig fejl, for så vidt som retssikkerhedsprincippet, der er fastsat i artikel 16, stk. 1, i Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 [TEUF], er blevet tilsidesat.

Med det femte anbringende gøres det gældende, at der er begået en retlig fejl, idet den private ejendomsret, der er fastsat i artikel 1 i tillægsprotokollen til den europæiske menneskerettighedskonventionen, er blevet krænket.

Sag anlagt den 14. november 2022 — Eutelsat Madeira mod Kommissionen**(Sag T-718/22)**

(2023/C 24/84)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Eutelsat Madeira, Unipessoal Lda (Zona Franca da Madeira) (Caniçal, Portugal) (ved advokaterne R. Bordalo Junqueiro, J. P. Lampreia, R.F. Costa og P.G. Marques)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at sagsøger har legitim interesse i annullationssøgsmålet i henhold til artikel 263 TEUF.
- Annullationssøgsmålet antages til realitetsbehandling i medfør af artikel 263 TEUF.
- Den anfægtede afgørelse annulleres i henhold til artikel 264 TEUF.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet anlagt til prøvelse af Kommissionens afgørelse (EU) 2022/1414 af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) gennemført af Portugal for Zona Franca da Madeira (ZFM) — ordning III (meddelt under nummer C(2020) 8550) (EUT 2022, L 217, s. 49) har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

Det første anbringende vedrører en tilsidesættelse af begrundelsespligten.

Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet, for så vidt som den anfægtede afgørelse har ændret de betingelser for en godkendt støtteordning, der har været fast anvendt i årtier.

Det tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling og ligebehandlingsprincippet, for så vidt som den anfægtede afgørelse behandler støttemodtagere, som henholdsvis bidrager og ikke bidrager til formålene med ordning III, ens.

Det fjerde anbringende vedrører en retlig fejl ved vurderingen af, om ordning III for Zona Franca da Madeira var forenelig med Kommissionens beslutning K(2007) 3037 endelig og retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte for 2007-2013.

Sag anlagt den 15. november 2022 — AFG mod Kommissionen**(Sag T-722/22)**

(2023/C 24/85)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: AFG SA (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (ved advokaterne S. Estima Martins, F. Castro Guedes og L. Seifert Guincho)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1, 4, 5 og 6 i Europa-Kommissionens afgørelse C(2020) 8550 final af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) gennemført af Portugal for Zona Franca da Madeira (ZFM) — ordning III, offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* nr. L 217 af 22. august 2022, s. 49, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

Det første anbringende om en retlig fejl, fordi den anfægtede foranstaltning ikke udgør statsstøtte, idet Kommissionen med urette fandt, at denne ordning er en selektiv foranstaltning, samt en retlig fejl, idet begrundelsespligten i artikel 296 TEUF er blevet tilsidesat hvad angår analysen af kravet om selektivitet.

Det andet anbringende om en retlig fejl, fordi ordning III for Zona Franca da Madeira ZFM er blevet gennemført i overensstemmelse med Kommissionens afgørelser fra 2007 og 2013 og med artikel 107 TEUF og 108 TEUF.

Det tredje anbringende om en retlig fejl, fordi de almindelige EU-retlige principper, herunder navnlig retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og proportionalitetsprincippet er blevet tilsidesat.

Sag anlagt den 15. november 2022. — Sonasurf Internacional m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-723/22)

(2023/C 24/86)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøgere: Sonasurf Internacional — Shipping Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal), Mastshipping — Shipping, Sociedade Unipessoal Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal) og Latin Quarter — Serviços Marítimos Internacionais Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal) (ved advokaterne R. Bordalo Junqueiro, S. Fernandes de Almeida, R.F. Costa og P.G. Marques)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Det anerkendes, at sagsøgerne har en legitim interesse i anlæggelsen af nærværende annullationssøgsmål i henhold til artikel 263 TEUF.
- Det fastslås, at nærværende annullationssøgsmål er anlagt i overensstemmelse med loven og kan antages til realitetsbehandling i henhold til artikel 263 TEUF.
- Den anfægtede afgørelse annulleres i henhold til artikel 264 TEUF.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne og sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet anlagt til anfægtelse af Kommissionens afgørelse (EU) 2022/1414 af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) gennemført af Portugal for Zona Franca da Madeira (ZFM) — ordning III (meddelt under nummer C(2020) 8550) (EUT 2022, L 217, s. 49), påberåbt sig fire anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til de sag T-718/22, Eutelsat Madeira mod Kommissionen, fremsatte.

Sag anlagt den 21. november 2022 — Odeon Cinemas Holdings mod EUIPO — Academy of Motion Picture Arts and Sciences (OSCAR)

(Sag T-727/22)

(2023/C 24/87)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Odeon Cinemas Holdings Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokat L. Axel Karnøe Søndergaard)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Academy of Motion Picture Arts and Sciences (Beverly Hills, Californien, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Academy of Motion Picture Arts and Sciences

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket OSCAR — EU-varemærke nr. 2 931 038

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. september 2022 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1841/2021-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 22. november 2022 — Industrias Lácteas Asturianas mod EUIPO — Qingdao United Dairy (NAMLAC)

(Sag T-728/22)

(2023/C 24/88)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Industrias Lácteas Asturianas, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat J.C. Riera Blanco)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Qingdao United Dairy Co. Ltd (Qingdao, Kina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Qingdao United Dairy Co. Ltd

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket NAMLAC — registreringsansøgning nr. 18 126 515

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. september 2022 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1563/2021-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 22. november 2022 — Complejo Agrícola Las Lomas mod Kommissionen

(Sag T-729/22)

(2023/C 24/89)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Complejo Agrícola Las Lomas, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat J. Sedano Lorenzo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstand

— Afsnit 4.1.8 i Spaniens strategiske plan for den fælles landbrugspolitik for perioden 2023-2027 godkendt ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 31. august 2022, hvorved den nævnte strategiske plan for den fælles landbrugspolitik for perioden 2023-2027 for Spanien vedrørende EU-støtten finansieret af Den Europæiske Garantifond for Landbruget og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, som opstiller en øvre grænse på 200 000 EUR for den grundlæggende indkomststøtte, som kan oppebæres for hver landbruger (herefter »foranstaltningen«), annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat [fire] anbringender.

1. Det første anbringende om tilsidesættelse af artikel 17 i forordning (EU) 2021/2115⁽¹⁾ om regler for støtte til nationale strategiske planer under den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013.

— Forordning (EU) 2021/2115 gør det muligt for medlemsstaterne, at bestemme, hvilke interventioner blandt dem, der er anført i kapitel II, III og IV i afsnit II, der er bedst egnede til at opfylde deres specifikke behov, og hvordan de skal udformes. Den anfægtede afgørelse omfatter imidlertid en intervention, som adskiller sig fra dem, der er fastsat i den nævnte artikel, og som indebærer en magtoverskridelse og en kompetenceoverskridelse fra Kommissionens side i forhold til de beføjelser, som fremgår af forordning (EU) 2021/2115.

2. Det andet anbringende, hvorefter der slet ikke er foretaget nogen analyse og vurdering af virkningerne af den ukritiske maksimumgrænse på 200 000 EUR for den grundlæggende indkomststøtte under den fælles landbrugspolitik.
 - Der er ikke foretaget nogen vurdering af denne foranstaltning i forbindelse med vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, hverken på spansk eller europæisk niveau. Idet der efterfølgende er sket en foreløbig bedømmelse, har det vist sig, at foranstaltningen er i strid med målene med den fælles landbrugspolitik anført i artikel 5 og 6 i foranstaltning (EU) 2021/2115.
3. Det tredje anbringende om en fordrejning af det indre marked og konkurrencevilkårene, hvilket er til skade for spanske landbrugere.
 - Den anfægtede afgørelse bevirker en alvorlig og uberettiget fordrejning af det indre marked såvel som en fragmentering af den fælles landbrugspolitik i forbindelse med en af dens væsentligste mekanismer. Foranstaltningen stiller således spanske landbrugere ringere i forhold til deres europæiske modparter.
4. Det fjerde anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
 - Foranstaltningen indebærer en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, fordi den hverken er egnet til eller nødvendig for at nå det mål, som den forfølger, og den indebærer et for vidtgående og uberettiget offer for bedriftsindehaverne og deres ansatte, som på ingen måde opvejes af opfyldelsen af nogen form for tungtvejende offentlig interesse.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2.12.2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 (EUT 2021, L 435, s. 1).

Sag anlagt den 24. november 2022 — Kozitsyn mod Rådet

(Sag T-731/22)

(2023/C 24/90)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Andrey Anatolyevich Kozitsyn (Verkhnyaya Pyshma, Rusland) (ved advokat J. Grand d'Esnon)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1530 af 14. september 2022 (¹) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/1529 af 14. september 2022 (²) annulleres, for så vidt som de vedrører Andrey Anatolyevich Kozitsyn.
- Herved konstateres det, at artikel 2, stk. 1, litra g), i Rådets afgørelse nr. 2014/145/FUSP og artikel 3, stk. 1, litra g), i Rådets forordning (EU) 269/2014 er ulovlige.
- Endvidere fastslås det, at disse bestemmelser ikke finder anvendelse som følge af, at de er ulovlige, eller det fastslås i det mindste, at det er ulovligt at anvende disse bestemmelser over for Andrey Anatolyevich Kozitsyn.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Rådet for Den Europæiske Union at betale sagsomkostningerne i henhold til artikel 140, litra b), i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført otte anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er fremsat i sag T-234/22, Ismailova mod Rådet.

- (¹) Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1530 af 14.9.2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 239, s. 149).
- (²) Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/1529 af 14.9.2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 239, s. 1).

Sag anlagt den 24. november 2022 — Deripaska mod Rådet

(Sag T-732/22)

(2023/C 24/91)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Oleg Vladimirovich Deripaska (Khutor Sokolsky, Rusland) (ved advokat T. Bontinck)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1530 af 14. september 2022 (¹) annulleres, for så vidt som den gør Rådets afgørelse 2014/145/FUSP af 17. marts 2014, som ændret ved Rådets afgørelse (FUSP) 2022/582 af 8. april 2022, hvorved sagsøgerens navn opføres i bilaget til afgørelse 2014/145, anvendelig indtil den 15. marts 2023.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/1529 af 14. september 2022 (²) annulleres, for så vidt som den opretholder sagsøgerens navn på listen i bilag I til forordning (EU) nr. 269/2014 af 17. marts 2014.
- Rådet tilpligtes at betale et foreløbigt beløb på 1 mio. EUR i erstatning for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af retten til en effektiv domstolsbeskyttelse og af begrundelsespligten.
2. Andet anbringende om et åbenbart urigtigt skøn.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og af de grundlæggende rettigheder.

(¹) Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1530 af 14.9.2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 239, s. 149).

(²) Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/1529 af 14.9.2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 239, s. 1).

Sag anlagt den 24. november 2022 — Khudaynatov mod Rådet

(Sag T-733/22)

(2023/C 24/92)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Eduard Yurevich Khudaynatov (Moskva, Rusland) (ved advokaterne T. Bontinck, D. Rovetta og M. Moretto)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1530 af 14. september 2022 ⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som den gør Rådets afgørelse 2014/145/FUSP af 17. marts 2014, som ændret ved Rådets afgørelse (FUSP) 2022/883 af 3. juni 2022, hvorved sagsøgerens navn opføres i bilaget til afgørelse 2014/145, anvendelig indtil den 15. marts 2023.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/1529 af 14. september 2022 ⁽²⁾ annulleres, for så vidt som den opretholder sagsøgerens navn på listen i bilag I til forordning (EU) nr. 269/2014 af 17. marts 2014.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er fremsat i sag T-732/22, Deripaska mod Rådet.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1530 af 14.9.2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 239, s. 149).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/1529 af 14.9.2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 239, s. 1).

Sag anlagt den 25. november 2022 — Pumpyanskiy mod Rådet

(Sag T-734/22)

(2023/C 24/93)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Alexander Dmitrievich Pumpyanskiy (Genève, Schweiz) (ved advokaterne T. Bontinck, A. Guillerme og L. Burguin)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1530 af 14. september 2022 ⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som den opretholder sagsøgerens navn som nr. 719 på listen i bilaget til denne afgørelse.

- Gennemførelsesforordning (EU) 2022/1529 af 14. september 2022 ⁽²⁾ annulleres, for så vidt som den opretholder sagsøgerens navn som nr. 719 i bilag I til denne forordning.
- Rådet tilpligtes at betale et foreløbigt beløb på 100 000 EUR i erstatning for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af retten til en effektiv domstolsbeskyttelse og af begrundelsespligten.
2. Andet anbringende om et åbenbart urigtigt skøn.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og af de grundlæggende rettigheder.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og ligebehandlingsprincippet.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af retten til at blive hørt.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1530 af 14.9.2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 239, s. 149).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/1529 af 14.9.2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 239, s. 1).

Sag anlagt den 25. november 2022 — Falqui mod Parlamentet

(Sag T-735/22)

(2023/C 24/94)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Enrico Falqui (Firenze, Italien) (ved advokaterne F. Sorrentino og A. Sandulli)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Annullation af meddelelse nr. D310275 af 26. september 2022 fra Generaldirektoratet for Finanser — Direktoratet for Medlemmernes Økonomiske og Sociale Rettigheder — Enheden for medlemmernes vederlag og sociale rettigheder — II, kontorchefen.
- Annullation af meddelelse nr. D307559 af 4. juli 2022 fra Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Finanser — Direktoratet for Medlemmernes Økonomiske og Sociale Rettigheder — Enheden for medlemmernes vederlag og sociale rettigheder.
- Vedtagelse af alle de foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på at beskytte sagsøgerens rettigheder.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at tilbagebetale alle de beløb, der uretmæssigt er tilbageholdt under sagens behandling.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende vedrørende en tilsidesættelse af Europa-Parlamentets Præsidiiums afgørelse af 19. maj og 9. juli 2008 om »Gennemførelsesbestemmelser til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer«.

— Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at eftersom det følger af artikel 75, stk. 2, i afgørelsen af 19. maj og 9. juli 2008 om »Gennemførelsesbestemmelser til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer«, at de alderspensionsrettigheder, som er erhvervet inden datoen for statuttens ikrafttræden, »består uændret«, skal den tidligere henvisning til den nationale lovgivning, som er fastsat i det nævnte omkostningsregulativ, anses for at være en materiel henvisning (til den lovgivning, der var gældende på daværende tidspunkt), for så vidt som de pensionsrettigheder, der er erhvervet af de tidligere europaparlamentsmedlemmer inden statuttens ikrafttrædelse, ikke kan ændres i henhold til senere lovgivninger.

2. Andet anbringende vedrørende Europa-Parlamentets ulovlige anvendelse af national lovgivning i strid med grundlæggende principper i EU's retsorden og navnlig med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Tilsidesættelse af princippet om EU-rettens forrang.

Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at for så vidt som Europa-Parlamentet på de tidligere parlamentsmedlemmer, der var valgt i Italien på et tidspunkt før statuttens ikrafttrædelse, automatisk anvendte samtlige de tilpasninger af den livsvarige pension, der efterfølgende blev godkendt af Camera dei deputati italiana (præsidiets for det italienske deputeretkammer), udsættes sagsøgeren for en vedvarende usikkerhed i forhold til pensionsrettigheder, hvilket er i strid med grundlæggende EU-retlige principper, herunder navnlig proportionalitetsprincippet og princippet om den berettigede forventning.

Sag anlagt den 25. november 2022 — Campofrio Food Group mod EUIPO — Cerioti Holding (SNACK MI)

(Sag T-736/22)

(2023/C 24/95)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Campofrio Food Group, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J. Erdozain López og M. Del Río Aragón)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Cerioti Holding SA (Luxembourg, Luxembourg)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Cerioti Holding SA

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket SNACK MI — registreringsansøgning nr. 18 201 028

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10. august 2022 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 59/2022-2)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO og Cerioti Holding SA, hvis sidstnævnte intervenserer i denne sag, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 24. november 2022 — Pumpyanskaya mod Rådet

(Sag T-737/22)

(2023/C 24/96)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Galina Evgenyevna Pumpyanskaya (Ekaterinburg, Rusland) (ved advokaterne G. Lansky, P. Goeth og A. Egger)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at artikel 2, stk. 1, in fine, i Rådets afgørelse 2014/145/FUSP, som ændret ved Rådets afgørelse (FUSP) 2022/329, og artikel 3, stk. 1, in fine, i Rådets forordning (EU) nr. 269/2014, som ændret ved Rådets forordning (EU) 2022/330 (herefter »de anfægtede kriterier for opførelse på listen«), ikke finder anvendelse i henhold til artikel 263 TEUF, artikel 275, stk. 2, TEUF og artikel 277 TEUF.
- I henhold til artikel 263 TEUF annulleres Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1530 af 14. september 2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed ⁽¹⁾, og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/1529 af 14. september 2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed ⁽²⁾ (herefter »de anfægtede retsakter«), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren (listenr. 724).
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne i henhold til procesreglementets artikel 134.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for det i henhold til artikel 263 TEUF anlagte søgsmål:

1. Det er på grundlag af artikel 277 TEUF gjort gældende, at de anfægtede kriterier for opførelse på listen er i uløselig konflikt med princippet om forudsigelighed, værdierne heri og retsstatsprincippet.
2. Første anbringende om en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til et forsvar.
3. Andet anbringende om, at Rådet anlagde et urigtigt skøn ved at opføre sagsøgerens navn i bilagene til de anfægtede retsakter.
4. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF.
5. Fjerde anbringende om en uretmæssig tilsidesættelse af sagsøgerens grundlæggende rettigheder, herunder retten til respekt for hendes privatliv og familieliv, hendes hjem og hendes kommunikation samt hendes ejendomsret.

⁽¹⁾ EUT 2022, L 239, s. 149.

⁽²⁾ EUT 2022, L 239, s. 1.

Sag anlagt den 25. november 2022 — Rotenberg mod Rådet

(Sag T-738/22)

(2023/C 24/97)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Igor Rotenberg (Moskva, Rusland) (ved advokaterne D. Rovetta, M. Campa, M. Moretto og V. Villante)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1530 ⁽¹⁾ af 14. september 2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, annulleres;
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/1529 ⁽²⁾ af 14. september 2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed, annulleres;
- afgørelsen om at fastholde sagsøgeren på listen over personer og enheder, som er omfattet af restriktive foranstaltninger i henhold til Rådets afgørelse 2014/145/FUSP ⁽³⁾, som ændret ved Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1530, og Rådets forordning (EU) Nr. 269/2014 ⁽⁴⁾, som gennemført ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 2022/1529 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed vedtaget af Rådet for Den Europæiske Union ved brev af 16. september 2022, annulleres;

for så vidt som disse retsakter medtager sagsøgeren på listen over de personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger.

- Rådet for Den Europæiske Union betaler sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende vedrørende tilsidesættelse af begrundelsespligten, artikel 296 TEUF og artikel 41, stk. 2, litra c), i chartret om grundlæggende rettigheder; tilsidesættelse af retten til en effektiv retsbeskyttelse og af artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder.
2. Andet anbringende vedrørende et åbenbart urigtigt skøn, at bevisbyrden ikke er blevet løftet, tilsidesættelse af de kriterier for opførelse på listen, som er fastsat i artikel 1, stk. 1, litra b) og d), og artikel 2, stk. 1, litra d) og f), i Rådets afgørelse 2014/145/FUSP af 17. marts 2014 og artikel 3, stk. 1, litra d) og f), i Rådets forordning (EU) Nr. 269/2014 af 17. marts 2014, der begge vedrører restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed.
3. Tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og sagsøgerens grundlæggende rettigheder, tilsidesættelse af sagsøgerens grundlæggende ret til ejendom og til frihed til at drive egen virksomhed og tilsidesættelse af artikel 16 og 17 i chartret om grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1530 af 14.9.2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 239, s. 149).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/1529 af 14.9.2022 om gennemførelse af forordning (EU) Nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 239, s. 1).

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2014/145/FUSP af 17.3.2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2014, L 78, s. 16).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EU) Nr. 269/2014 af 17.3.2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2014, L 78, s. 6).

Sag anlagt den 25. november 2022 — Rashevsky mod Rådet

(Sag T-739/22)

(2023/C 24/98)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Vladimir Rashevsky (Moskva, Rusland) (ved advokaterne G. Lansky, P. Goeth og A. Egger)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Artikel 2, stk. 1, litra f) og g), i Rådets afgørelse 2014/145/FUSP ⁽¹⁾, som ændret ved Rådets afgørelse (FUSP) 2022/329 ⁽²⁾, og artikel 3, stk. 1, litra f) og g), i Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 ⁽³⁾, som ændret ved Rådets forordning (EU) 2022/330 ⁽⁴⁾ tilsidesættes i medfør af artikel 263 TEUF, artikel 275, stk. 2, TEUF og artikel 277 TEUF, for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.
- Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1530 ⁽⁵⁾ af 14. september 2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suveræniteten og uafhængigheden annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suveræniteten og uafhængigheden, som ændret ved Rådets forordning (EU) nr. 2022/1529 ⁽⁶⁾, annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne i henhold til artikel 134 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at forfatningsretlige principper er til hinder for, at personer såsom sagsøgeren kan opføres på listen.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at Rådet handlede ulovligt, da det forlængede den anfægtede afgørelse, idet Rådet anlagde et urigtigt skøn, for så vidt angik sagsøgeren.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at den fortsatte opførelse af sagsøgeren på listen, efter at sagsøgeren trådte tilbage fra sine funktioner, er gengældelse for handlinger, der ikke var strafbare på det tidspunkt, hvor de blev begået.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at der mangler en behørig begrundelse.
5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at de foranstaltninger, der pålægges, er uegnede til at nå, eller endog bidrage til at nå, de af Unionen tilstræbte mål.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2014/145/FUSP af 17.3.2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suveræniteten og uafhængigheden (EUT 2014, L 78, s. 16).

⁽²⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2022/329 af 25.2.2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suveræniteten og uafhængigheden (EUT 2022, L 50, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 af 17.3.2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suveræniteten og uafhængigheden (EUT 2014, L 78, s. 6).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EU) 2022/330 af 25.2.2022 om ændring af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suveræniteten og uafhængigheden (EUT 2022, L 51, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1530 af 14.9.2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suveræniteten og uafhængigheden (EUT 2022, L 239, s. 149).

⁽⁶⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/1529 af 14.9.2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suveræniteten og uafhængigheden (EUT 2022, L 239, s. 1).

Sag anlagt den 24. november 2022 — Pumpyanskiy mod Rådet

(Sag T-740/22)

(2023/C 24/99)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Dmitry Alexandrovich Pumpyanskiy (Ekaterinburg, Rusland) (ved advokaterne G. Lansky, P. Goeth, A. Egger)

Sagsøgt: Rådet for den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at artikel 2, stk. 1, litra f) og g), i Rådets afgørelse 2014/145/FUSP ⁽¹⁾, som ændret ved Rådets afgørelse (FUSP) 2022/329 ⁽²⁾, og artikel 3, stk. 1, litra f) og g), i Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 ⁽³⁾, som ændret ved Rådets forordning (EU) 2022/330 ⁽⁴⁾ (herefter »de anfægtede kriterier for opførelse på listen«), ikke finder anvendelse i henhold til artikel 263 TEUF, artikel 275, stk. 2, TEUF og artikel 277 TEUF.
- I henhold til artikel 263 TEUF annulleres Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1530 ⁽⁵⁾ af 14. september 2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed, og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/1529 ⁽⁶⁾ af 14. september 2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed, for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren (listenr. 724).
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne i henhold til procesreglementets artikel 134.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til et forsvar.
2. Andet anbringende om, at Rådet anlagde et urigtigt skøn ved at opføre sagsøgerens navn i bilagene til de anfægtede retsakter.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF.
4. Fjerde anbringende om en uretmæssig tilsidesættelse af sagsøgerens grundlæggende rettigheder, herunder retten til respekt for hans privatliv og familieliv, hans hjem og hans kommunikation samt hans ejendomsret.

Sagsøgeren gør endvidere på grundlag af artikel 277 TEUF gældende, at de anfægtede kriterier for opførelse på listen er i uløselig konflikt med princippet om forudsigelighed, værdierne heri og retsstatsprincippet.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2014/145/FUSP af 17.3.2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2014, L 78, s. 16).

⁽²⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2022/329 af 25.2.2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 50, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 af 17.3.2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2014, L 78, s. 6).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EU) 2022/330 af 25.2.2022 om ændring af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 51, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1530 af 14.9.2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 239, s. 149).

⁽⁶⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/1529 af 14.9.2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 239, s. 1).

Sag anlagt den 24. november 2022 — Ezubov mod Rådet

(Sag T-741/22)

(2023/C 24/100)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pavel Ezubov (Moskva, Rusland) (ved advokaterne D. Rovetta, M. Campa og V. Villante)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1530 ⁽¹⁾ af 14. september 2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed, annulleres, for så vidt som den opretholder sagsøgerens navn på listen i bilag I til afgørelse 2014/145/FUSP.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/1529 ⁽²⁾ af 14. september 2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed, annulleres, for så vidt som den opretholder sagsøgerens navn på listen i bilag I til forordning (EU) 269/2014.
- Rådets afgørelse om at opretholde sagsøgeren på listen over personer og enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger i medfør af Rådets afgørelse 2014/145/FUSP ⁽³⁾, som ændret ved Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1530 og Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 ⁽⁴⁾, som gennemført ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) nr. 2022/1529 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed, som Rådet for Den Europæiske Union traf ved skrivelse af 15. september 2022, annulleres

for så vidt som disse retsakter nævner sagsøgeren på listen over de personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger.

- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Det første anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten, af artikel 296 TEUF og af artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, samt tilsidesættelse af retten til effektiv domstolsbeskyttelse og af artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
2. Det andet anbringende om et åbenbart fejlskøn, undladelse af at løfte bevisbyrden, tilsidesættelse af de kriterier for opførelse på listen, der er fastsat i artikel 1, stk. 1, litra b), og artikel 2, stk. 1, litra d) og f), i Rådets afgørelse 2014/145/FUSP af 17. marts 2004 og i artikel 3, stk. 1, litra d) og f), i Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 af 17. marts 2014, begge vedrørende restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed, samt tilsidesættelse af princippet om god forvaltning.

3. Det tredje anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og sagsøgerens grundlæggende rettigheder, tilsidesættelse af sagsøgerens ejendomsret og hans frihed til at drive virksomhed, samt tilsidesættelse af artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

- (¹) Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1530 af 14.9.2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suveræniteten og uafhængigheden (EUT 2022, L 239, s. 149).
- (²) Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/1529 af 14.9.2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suveræniteten og uafhængigheden (EUT 2022, L 239, s. 1).
- (³) Rådets afgørelse 2014/145/FUSP af 17.3.2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suveræniteten og uafhængigheden (EUT 2014, L 78, s. 16).
- (⁴) Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 af 17.3.2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suveræniteten og uafhængigheden (EUT 2014, L 78, s. 6).

Sag anlagt den 25. november 2022 — Mazepin mod Rådet

(Sag T-742/22)

(2023/C 24/101)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Dmitry Arkadievich Mazepin (Moskva, Rusland) (ved advokaterne D. Rovetta, M. Campa, M. Moretto, V. Villante, T. Marembert og A. Bass)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1530 af 14. september 2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suveræniteten og uafhængigheden, annulleres (¹);
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/1529 af 14. september 2022 om gennemførelse af forordning (EU) Nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suveræniteten og uafhængigheden, annulleres (²);
- afgørelsen om at fastholde sagsøgeren på listen over personer og enheder, som er omfattet af restriktive foranstaltninger i henhold til Rådets afgørelse 2014/145/FUSP (³), som ændret ved Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1530, og Rådets forordning (EU) Nr. 269/2014, som gennemført ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 2022/1529 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suveræniteten og uafhængigheden, annulleres;

i det følgende samlet benævnt »de anfægtede retsakter«, for så vidt som de anfægtede retsakter medtager sagsøgeren på listen over de personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende vedrørende tilsidesættelse af princippet om god forvaltning og et åbenbart urigtigt skøn anlagt af Rådet ved dennes vurdering af sagsøgerens administrative anmodning af 31. maj 2022 om fjernelse fra listen.
2. Andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af begrundelsespligten, artikel 296 TEUF og artikel 41, stk. 2, litra c), i chartret om grundlæggende rettigheder; tilsidesættelse af retten til en effektiv retsbeskyttelse og af artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder.

3. Tredje anbringende vedrørende et åbenbart urigtigt skøn, at bevisbyrden ikke er blevet løftet, tilsidesættelse af de kriterier for opførelse på listen, som er fastsat i artikel 1, stk. 1, litra a), og artikel 2, stk. 1, litra a), i Rådets afgørelse 2014/145/FUSP af 17. marts 2014 og artikel 3, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EU) Nr. 269/2014 af 17. marts 2014, der begge vedrører restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed.
4. Fjerde anbringende om en ulovlighedsindsigelse vedrørende en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet ved de kriterier for opførelse på listen, der er fastsat i artikel 1, stk. 1, litra g), og artikel 2, stk. 1, litra g), i Rådets afgørelse 2014/145/FUSP af 17. marts 2014 og artikel 3, stk. 1, litra g), i Rådets forordning (EU) Nr. 269/2014 af 17. marts 2014.
5. Femte anbringende om en ulovlighedsindsigelse vedrørende en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet ved de kriterier for opførelse på listen, der er fastsat i artikel 1, stk. 1, litra g), og artikel 2, stk. 1, litra g), i Rådets afgørelse 2014/145/FUSP af 17. marts 2014 og artikel 3, stk. 1, litra g), i Rådets forordning (EU) Nr. 269/2014 af 17. marts 2014.
6. Sjette anbringende vedrørende et åbenbart urigtigt skøn, at bevisbyrden ikke er blevet løftet og tilsidesættelse af de kriterier for opførelse på listen, der er fastsat i artikel 1, stk. 1, litra g), og artikel 2, stk. 1, litra g), i Rådets afgørelse 2014/145/FUSP af 17. marts 2014 og artikel 3, stk. 1, litra d) og g), i Rådets forordning (EU) Nr. 269/2014 af 17. marts 2014, der begge vedrører restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed.
7. Syvende anbringende vedrørende tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og sagsøgerens grundlæggende rettigheder, tilsidesættelse af sagsøgerens grundlæggende ret til ejendom og til frihed til at drive egen virksomhed og tilsidesættelse af artikel 16 og 17 i chartret om grundlæggende rettigheder.

(¹) EUT 2022, L 239, s. 149.

(²) EUT 2022, L 239, s. 1.

(³) EUT 2014, L 78, s. 16.

Sag anlagt den 25. november 2022 — Tokareva mod Rådet

(Sag T-744/22)

(2023/C 24/102)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Maya Tokareva (Moskva, Rusland) (ved advokaterne T. Bontinck, A. Guillerme og L. Burguin)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1530 af 14. september 2022 (¹), offentliggjort i EU-Tidende den 15. september 2022, annulleres, for så vidt som den gør Rådets afgørelse 2014/145/FUSP af 17. marts 2014 (som ændret ved Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1272 af 21.7.2022, hvorved sagsøgerens navn blev opført som nr. 1201 i bilaget til afgørelse 2014/145/FUSP) anvendelig indtil den 15. marts 2023.
- Gennemførelsesforordning (EU) 2022/1529 af 14. september 2022 (²) annulleres, for så vidt som den opretholder sagsøgerens navn som nr. 1201 i bilag I til forordning (EU) nr. 269/2014.

- Rådet tilpligtes at betale et foreløbigt beløb på 1 mio. EUR i erstatning for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er fremsat i sag T-734/22, Pumpyanskiy mod Rådet.

- (¹) Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1530 af 14.9.2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 239, s. 149).
- (²) Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/1529 af 14.9.2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 239, s. 1).

Sag anlagt den 28. november 2022 — DGNB mod EUIPO (Gengivelse af en buet hvid linje i et mørkt kvadrat)

(Sag T-745/22)

(2023/C 24/103)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Deutsche Gesellschaft für Nachhaltiges Bauen — DGNB eV (Stuttgart, Tyskland) (ved advokat P. Kohl)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om et EU-figurmærke (Gengivelse af en buet hvid linje i et mørkt kvadrat) — registreringsansøgning nr. 18 510 732

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. september 2022 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 338/2022-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de omkostninger, der er opstået i forbindelse med klagesagen.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 29. november 2022 — BIW Invest mod EUIPO — New Yorker Marketing & Media International (COMPTON)

(Sag T-746/22)

(2023/C 24/104)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: BIW Invest AG (Appenzell, Schweiz) (ved advokaterne E. Mielke, U. Stelzenmüller og J. Weiser)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: New Yorker Marketing & Media International GmbH (Braunschweig, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: BIW Invest AG

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket COMPTON — EU-ordmærke nr. 14 539 092

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 16. september 2022 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1915/2021 2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og, i påkommende tilfælde, de andre parter i sagen tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og for appelkammeret ved EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 95, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, første punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 29. november 2022 — BIW Invest mod EUIPO — New Yorker Marketing & Media International (Compton)

(Sag T-747/22)

(2023/C 24/105)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: BIW Invest AG (Appenzell, Schweiz) (ved advokaterne E. Mielke, U. Stelzenmüller og J. Weiser)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: New Yorker Marketing & Media International GmbH (Braunschweig, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: BIW Invest AG

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket Compton — EU-ordmærke nr. 15 578 776

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 16. september 2022 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1913/2021-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og, i påkommende tilfælde, de andre parter i sagen tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og for appelkammeret ved EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 95, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, første punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 25. november 2022 — Kantor mod Rådet**(Sag T-748/22)**

(2023/C 24/106)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Viatcheslav Moshe Kantor (Herzliya, Israel) (ved advokaterne T. Bontinck, A. Guillerme og M. Brésart)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1530 af 14. september 2022 ⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som den forlænger sagsøgerens opførelse som nr. 896 i bilaget til afgørelse 2014/145/FUSP, som ændret ved afgørelse (FUSP) 2022/582 af 8. april 2022, med samme begrundelse som denne sidstnævnte.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/1529 af 14. september 2022 ⁽²⁾ annulleres, for så vidt som den forlænger sagsøgerens opførelse som nr. 896 i bilag I til forordning (EU) nr. 269/2014, som ændret ved gennemførelsesforordning (EU) 2022/581 af 8. april 2022, med samme begrundelse som denne sidstnævnte.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er fremsat i sag T-734/22, Pumpyanskiy mod Rådet.

- ⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2022/1530 af 14.9.2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 239, s. 149).
- ⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/1529 af 14.9.2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 239, s. 1).

Sag anlagt den 29. november 2022 — Parlamentet mod Union Technique du Bâtiment og Argest**(Sag T-749/22)**

(2023/C 24/107)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Parlamentet (ved M. Kazek og K. Wójcik, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne N. Charrel, T. Gaspar og M. Jolly)

Sagsøgte: Union Technique du Bâtiment SA (Romainville, Frankrig) og Argest SA (Luxembourg, Luxembourg)

Sagsøgerens påstande

- Selskaberne Union Technique du Bâtiment SA og Argest SA tilpligtes at betale sagsøgeren 161 200 EUR til solidarisk hæftelse med tillæg af lovbestemte renter at regne fra indgivelsen af nærværende stævning, som tilskrives renters rente.
- De sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremsat ét anbringende vedrørende sagsøgerens ret til erstatning på grundlag af den tiårige garanti for selskaberne Union Technique du Bâtiment SA og Argest SA, som dækker de konstaterede mangler, der påvirker stråtaget på Maison Jean Monnet i Bazoches-sur-Guyonne.

Sag anlagt den 2. december 2022 — Nieß mod EUIPO — Thema Products (Gartenlux)**(Sag T-753/22)**

(2023/C 24/108)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter**

Sagsøger: Andrea Nieß (Kempfen, Tyskland) (ved advokat A. Erlenhardt)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Thema Products BV (Venlo, Nederlandene)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Thema Products BV

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket Gartenlux — registreringsansøgning nr. 18 391 572

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. september 2022 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 608/2022 2)

Påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede afgørelse og indsigelsesafdelingens afgørelse af 11. februar 2022 annulleres.
- Intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de omkostninger, der opstod i forbindelse med sagen for appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, sammenholdt med artikel 27 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/1430
 - Tilsidesættelse af artikel 109 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

**Sag anlagt den 2. december 2022 — Nieß mod EUIPO — Terrasoverkapping-inkoop.nl
(GARTENLÜX)**

(Sag T-754/22)

(2023/C 24/109)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Andrea Nieß (Kempfen, Tyskland) (ved advokat A. Erlenhardt)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Terrasoverkapping-inkoop.nl BV (Venlo, Nederlandene)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Terrasoverkapping-inkoop.nl BV

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket GARTENLÜX — registreringsansøgning nr. 18 347 602

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 16. september 2022 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 607/2022-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse og indsigelsesafdelingens afgørelse af 9. februar 2022 annulleres.
- Intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling ved appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, andet punktum i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, sammenholdt med artikel 27 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/1430
- Tilsidesættelse af artikel 109 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 5. december 2022 — TG mod Kommissionen

(Sag T-755/22)

(2023/C 24/110)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: TG (ved advokat A. Tymen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.

Følgelig:

- annulleres afgørelsen af 11. marts 2022 om afslag på at anerkende sagsøgerens sygdom som en sygdom af alvorlig karakter som omhandlet i artikel 72, stk. 1, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union.
- annulleres afgørelsen af 25. august 2022 om afslag på sagsøgerens klage af 29. april 2022.
- tilpligtes sagsøgte at erstatte sagsøgerens ikke-økonomiske tab, der efter ret og billighed er opgjort til 5 000 EUR.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren påberåbt sig et enkelt anbringende om tilsidesættelse af artikel 72, stk. 1, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og af de almindelige gennemførelsesbestemmelser for godtgørelse af lægeudgifter, vedtaget ved Kommissionens afgørelse C(2007) 3195 af 2. juli 2007, som ændret ved afgørelse af 12. maj 2020.

Sag anlagt den 5. december 2022 — Roethig López mod EUIPO — William Grant & Sons Irish Brands (AMAZONIAN GIN COMPANY)

(Sag T-756/22)

(2023/C 24/111)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Eric Roethig López (Lluchmajor, Spanien) (ved advokat J. Carbonell Callicó)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: William Grant & Sons Irish Brands Ltd (Dublin, Irland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Eric Roethig López

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket AMAZONIAN GIN COMPANY — EU-varemærke nr. 17 952 939

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. september 2022 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1978/2021-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale alle omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling for appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Rettens kendelse af 24. november 2022 — Ultra Electronics Holdings m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-763/19)** ⁽¹⁾

(2023/C 24/112)

Processprog: engelsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 10.2.2020.

Rettens kendelse af 24. november 2022 — Keller Holdings mod Kommissionen**(Sag T-764/19)** ⁽¹⁾

(2023/C 24/113)

Processprog: engelsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 10.2.2020.

Rettens kendelse af 22. november 2022 — Narzieva mod Rådet**(Sag T-238/22)** ⁽¹⁾

(2023/C 24/114)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 257 af 4.7.2022.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA